

Vestitorul numelui lui Iehova

“Străjerule, cât mai este din noapte?”
Isaia 21.11

Cu anexa lunară
BULETIN PENTRU MARTORII LUI IEHOVA
Anul 3 — Octombrie 1934 — No. 10

Conținutul:

<i>Bunățile sale</i> (partea I-a)	147
<i>Bunățile sale</i> (partea II-a)	153

Apare odată pe lună
Editori:
SOCIETATEA DE BIBLIE
ȘI TRACTATE M. D. I.
Soc. Anonimă
Str. Crișana No. 33, București 2

Voi
îmi
sunteți
martori-
zice Iehova-
că eu sunt
Dumnezeu.
Isaia 43:12

© W. B. E. T. S.

VESTITORUL NUMELUI LUI IEHOVA

Revistă editată de

SOCIETATEA DE BIBLIE ȘI TRACTATE M. D. I.

SOC. ANONIMĂ

Str. Crișana No. 33

București 2

ÎN ROMANIA RĂSPUNZĂTOR PENTRU EDITURĂ:
BERCEA VASILE, BUCUREȘTI, Str. CRIȘANA No. 33

„Și toți fiii tăi vor fi învățați de Iehova, și mare va fi pacea fiilor tăi”. — *Isaia 54:13* (Versiune engleză).

Sfânta Scriptură învăț clar

CĂ IEHOVA este singurul Dumnezeu adevărat, că el este din vecinicie în vecinicie, că el este Creatorul cerului și al pământului și Dătătorul de viață al creaturilor sale. Că Logosul a fost începutul creațiunii sale și agentul activ al său la crearea tuturor lucrurilor; că el este acum Domnul Isus Cristos în glorie, investit cu toată puterea în cer și pe pământ, și că el este principalul agent executor al lui Iehova.

CĂ DUMNEZEU a creat pământul pentru om; că el a creat pe om perfect și pentru a trăi pe pământ unde l-a pus. Că omul a călcat cu voința legea lui Dumnezeu și astfel a căzut sub sentința de moarte; că din cauza păcatului lui Adam, toți oamenii s'au născut ca păcătoși și n'au niciun drept la viață.

CĂ ISUS a devenit om pentru a putea deveni Răscumpărătorul omului; că a suferit moartea pentru a procura prețul de răscumpărare pentru om; că Isus a înviat ca creatură divină din morți, s'a înălțat la cer și că Dumnezeu l-a ridicat mai presus de orice creatură și de orice nume și l-a investit cu toată puterea și cu toată autoritatea.

CĂ ORGANIZAȚIUNEA LUI IEHOVA se numește Sion și că Isus Cristos este funcționarul principal și Regele căruia îi aparține dreptul de a domni peste lume; că urmașii unși și credincioși ai lui Cristos sunt copiii Sionului și membrii organizațiunii lui Iehova; că ei sunt martorii săi și că au datoria și privilegiul să deie mărturie despre supremația lui Iehova și să proclame hotărârile sale așa cum sunt exprimate în Biblie; și că ei trebuie să ducă fructele împărăției tuturor acelor care voesc să-i asculte.

CĂ LUMEA s'a sfârșit; că Domnul Isus Cristos, pe care l-a așezat Iehova pe tronul său, a expulzat pe Satan din cer și fondează acum împărăția lui Dumnezeu pe pământ.

CĂ REMEDIUL și binecuvântările de cari vor profita popoarele pământului nu vor putea veni decât prin împărăția lui Iehova pe care Christos a început să o stabilească. Că fapta mare următoare a Domnului va fi distrugerea organizațiunii lui Satan și stabilirea dreptății pe pământ; că toți cei cari în împărăție se vor supune legilor sale vor fi restatorniciți și vor trăi vecinic pe pământ.

Misiunea sa

ACEASTA REVISTĂ este editată pentru a ajuta oamenilor să cunoască pe Iehova Dumnezeu și hotărârile sale, așa cum sunt revelate în Biblie. Ea publică instrucțiuni biblice cari sunt folositoare cu deosebire marturilor lui Iehova. Ea pregătește pentru celitorii săi

un studiu sistematic al Bibliei și oferă și altă literatură pentru încurajarea acestor studii. Ea publică între altele articole potrivite pentru instruirea publicului prin radio.

Ea se ține strict de Biblie ca autoritate pentru expunerile sale. Ea este absolut liberă și independentă de toate partidele, de toate sectele, de toate instituțiunile în general. Ea este fără rezervă în serviciul lui Iehova Dumnezeu, în serviciul împărăției sale a cărei Rege este Cristos. Ea n'are un punct de vedere dogmatic, dimpotrivă; cititorul este invitat să supună conținutul ei la un examen serios la lumina Sfintei Scripturi. Ea nu se amestecă în nici o controversă și coloanele sale nu sunt deschise criticilor individuale.

Prețul abonamentului anual

România:	Lei	120.—
Cehoslovacia:	Coroane	24.—
Franța:	Franci francezi	20.—
Belgia:	Franci belgieni	24.50
Statele-Unite:	Dol.	1.—
Canada:	Dol.	1.—

Adrese pentru comandă:

România:	Str. Crișana, 33, București 2
Cehoslovacia:	Tylova ul. 16. Praha-Smichov
Iugoslavia:	Visegradska ul. 15, Belgrad
Franța:	129, Faubourg Poissonnière, Paris IX
Belgia:	66, rue de l'Intendant, Bruxelles
Statele-Unite:	117 Adams Street, Brooklyn, N. Y.
Canada:	38-40 Irwin Ave., Toronto, 5, Ont.
Australia:	7 Beresford Rd., Strathfield, N. S. W.

Vă rugăm să vă adresați totdeauna la Societate.

(Această revistă apare în mai multe limbi).

Pioneri și Ajutori-pioneri

Societatea cu plăcere este gata de a fi de ajutor acelor, cari doresc a lua parte în serviciul punerii mărturie despre Împărăția lui Dumnezeu.

În timpul iernii mulți sunt liberi pe timp de 1—3 luni pe când alții sunt liberi tot timpul anului și deci astfel li se dă ocaziunea de a lua parte la acest serviciu binecuvântat pe un timp mai îndelungat.

Rugăm pe toți aceia cari doresc a intra în acest serviciu să scrie imediat la societate; arătând tot odată cât timp poate folosi în serviciu și ce stare familiară are, de unde va primi apoi toate instrucțiunile și informațiunile necesare.

BUNĂTĂȚILE SALE

PARTEA I-a.

„Cât de scumpă este bunătatea ta, Dumnezeule! La umbra aripilor tale găsește fiii oamenilor adăpost. Se scutură de belșugul Casei tale și-ți adăpi din șivoiul desfătărilor tale. Căci la tine este izvorul vieții; prin lumina ta vedem lumina.” — Psalm 36:7—9.

IEHOVA a zidit Sionul și a strâns la sine pe sfinții săi; și pentru aceasta le dă o privire mai adâncă în bunătățile și îndurările sale, mai mult decât ar fi putut avea cândva mai înainte. Acelora, cari se află acuma în Templu, locuiesc în adăpostul Celui Prea Înalt, și acolo primesc învățătura dela Dumnezeu prin Christos Isus, li s'a dat porunca, ca să iasă între oameni, și să proclame Numele lui Iehova depe acoperișul caselor, și să facă de cunoscut oamenilor cu bun simț îndurările lui Iehova față de copiii oamenilor. Dacă cei ce iubesc pe Dumnezeu învață să cunoască îndurarea Lui, aceasta le va fi foarte prețioasă. Ei știu că numai sub aripile Celui Atotputernic pot să găsească adăpost, și ei se bucură că pot să îndrumeze și pe alții la locul de adăpost, pe care-l îmbrățeie Iehova. Această îngrijire plină de îndurare a lui Iehova îmbucură inima tuturor acelor, cari se află în organizațiunea regală a Lui.

² Prin marele său Executor, Iehova va săvârși o judecată dreaptă asupra acelor, cari intenționat și precugetat au călcat legământul vecinic al său cu privire la sfințenia și inviolabilitatea vieții umane. Judecata lui Iehova însă, este plină de îndurare și har față de accia, cari sunt cu inima curată și doresc după dreptate. El a dat porunca, ca să se arate îndurarea și bunătatea sa tuturor acelor, cari în mod inocent au căzut în cursa lui Satan. Faptele dreptății sale sunt o mare adâncime și îndurarea sa nu are sfârșit. Este privilegiul celor ce doresc după cunoștință și pricepere, ca să cunoască bunătatea și prietenia Dumnezeului nostru.

³ Iehova a făcut de cunoscut oastei Templului că El este izvorul vieții, și că afară de El nu este altul. Cunoștința aceasta nu le-a dat-o exclusiv numai spre binele lor, ci pentruca ei să dea în știre adevărul acesta celor cu bun simț și cu inima sinceră. Bătălia zilei celei mari a Dumnezeului Celui Atotputernic este aproape, și Christos Isus, Justificatorul lui Iehova, în bătălia aceasta va stârpi cu desăvârșire pe cei nelegiuți; cu toate acestea Iehova în bunătatea sa a pregătit un loc de adăpost acelor, cari cu inima lor se întorc spre dreptate și caută să se alăture organizațiunii lui Iehova. Aceștia sunt cunoscuți ca clasa Ionadab, deoarece au fost preumbriți de Ionadab. O îngrijire bogată a găsit Iehova cu cale pentru ei în legătura cu Casa sa. „Tu dai îndurare până la miilea neam de oameni, și pedepsești nelegiuirea părinților în sânul copiilor lor după ei. Tu ești Dumnezeu cel mare, cel puternic, al cărui nume este Iehova oștirilor. Tu ești mare la sfat și puternic la faptă. Tu ai ochii deschiși asupra tuturor căilor copiilor oamenilor, ca să dai fiecăruia după căile lui, după rodul faptelor lui.” (Ieremia 32:18, 19) Martorilor lui Iehova li se impune datoria, ca să facă atență pe

clasa Ionadab asupra acestor adevăruri, pentruca în strămtorarea cea mare, ce încurând va veni peste lume, să aibă cunoștință despre singura cale de scăpare. Ei trebuie să cunoască pe Iehova, să ia loc pe partea Lui, acolo să stea cu statornicie și credincioșie, și să-i servească, dacă voese să primească darul de viață al lui Dumnezeu prin Isus Christos Domnul nostru.

Cetăți de scăpare

¹ Pentru ajutorarea cercelătorului Scripturii la studiul următor, se face aici următoarea descriere mică: Cetățile de scăpare stabilite de Legea lui Dumnezeu erau un loc de ocrotire pentru accia, cari din greșală sau din neprecauțiune au călcat legământul vecinic, întrucât au ucis oameni. Imprejurarea că această îngrijire îndurată a lui Iehova a fost introdusă pe vremea încheerii legământului de credincioșie, arată că cetățile de scăpare au preumbrit bunătățile lui Dumnezeu pentru ocrotirea oamenilor cu bun simț în cursul Armagedonului; mai departe, că ei adevărurile acestea trebuie să le cunoască după zidirea Sionului și înainte de Armagedon; că rămășița unșilor lui Iehova care petrece pe pământ, a primit o îndatorire hotărâtă, pe care ei trebuie s'o îndeplinească față de clasa Ionadab; și în sfârșit că Ionadabii din partea lor trebuie să îndeplinească anumite pretențiuni, pentru a putea fi siguri să găsească un adăpost în cursul strămtorării și în sfârșit să primească viață.

² În chestiunea cetăților de scăpare Iehova a vorbit mai întâi lui Moise, pe când Moise era în câmpia Moabului. După ce acuma Dumnezeu a dat de înțeles poporului său că Cuvântul său rostit de El și care este însemnat în cartea a cincea a lui Moise, vine în aplicare dela venirea Domnului Isus în Templu, putem aștepta, ca să găsim că îngrijirea pentru cetăți de scăpare descrisă în profeții, își găsește o împlinire similară aproximativ pe timpul, când urmașii credincioși ai lui Christos Isus vor fi primiți în legământul pentru Împărăție. „Domnul a vorbit lui Moise în câmpia Moabului, lângă Iordan, în fața Ierihonului, și a zis: Vorbește copiilor lui Izrael și spune-le: Când veți trece Iordanul și veți intra în țara Canaanului să vă alegeți niște cetăți cari să vă fie cetăți de scăpare; unde să poată scăpa ucigașul, care va omori pe cineva fără voie.” — 4. Moise 35:1, 10, 11; 5. Moise 19:1—10.

³ Moise era o umbră a lui Christos Isus; și deoarece a făcut Moise amăsurat raportului său aflător în cartea a cincea, în câmpia Moabului, înainte ce Izraeliții ar fi trecut peste Iordan spre Ierihon, în chip evident are ceva înrudire cu zilele de încheiere a operei de pregătire

a căii înaintea lui Iehova. (Mal. 3:1; 5. Moise 18:15, 18; Fapte 3:19-23) Scurt înainte ce Moise și-a isprăvit lucrul; și Iehova i-a dat îndrumări cu privire la cetățile de scăpare, următoarea lege a transmis-o Izraeliților: „Iată cuvintele, pe cari le-a spus Moise întregului Izrael, dincoace de Iordan, în pustie.... În al patruzecilea an, în luna unsprezecea, în ziua întâi a lunii, Moise a vorbit copiilor lui Izrael și le-a spus tot ce-i poruncise Domnul să le spună.” (5. Moise 1:1, 3) „Atunci Moise a ales trei cetăți dincoace de Iordan, la răsărit, pentruca să slujească de scăpare ucigașului care ar fi omorât fără voie pe aproapele lui, fără să-i fi fost vrăjmaș mai dinainte, și să-și poată scăpa astfel viața, fugind într-una din aceste cetăți. Aceste cetăți erau: Befer, în pustie, în câmpie, la Rubeniți; Ramot în Galaad, la Gadiți, și Golan, în Basan, la Manasiți. Aceasta este legea, pe care a dat-o Moise copiilor lui Izrael.” (5. Moise 4:11-14) Trei din cetățile de scăpare au fost situate amăsurat poruncii lui Iehova în partea de răsărit a Iordanului, și trei în partea spre apus, în țara Canaanului. — 4. Moise 35:13, 14.

⁷ Oastea Templului a învățat că Iehova câteodată se folosește de poporul său devotat depe pământ, ca să facă anumite lucruri în împlinirea profesiei sale: fără ca să înțeleagă înțelesul ei pe vremea cutare; după aceasta Iehova le dă pricepere despre aceste adevăruri și astfel le arată îndurarea sa față de ei prin faptul, că El i-a folosit întru împlinirea profesiei. Înființarea cetăților de scăpare a fost o înștiințare către aceia, cari vor avea lipsă de ele că Dumnezeu a găsit cu cale să se îngrijească de un loc de scăpare pentru scutul lor în timp de strămtorare. Aceasta este o parte a profesiei, și din motivul acesta trebuie să se împlinească într-o zi de mai târziu, și anume la venirea mai marelui Moise. La 24 Februarie 1918, din îndurarea Domnului și evident prin îngrijirea sa miloasă și sub conducerea sa în Los Angeles, California, a fost prima dată proclamată solia: „Lumea s'a sfârșit — Milioane ce trăesc nu vor muri niciodată”, și apoi vestea aceasta a fost răspândită în întreaga „creștinătate” prin cuvântări și literatură. Atunci nimenea dintre poporul lui Dumnezeu nu a înțeles pedepșă; după ce însă au fost luați sus în Templu, ei văd și înțeleg că oamenii depe pământ, cari vor trăi și nu vor muri, sunt aceia, cari se stăie în „car”; asemenea lui Ionadab, care la invitația lui Iehu s'a suit în car la el. Aceasta varsă o lumină mai clară asupra cuvintelor despre cetățile de scăpare; și desigur că conțin niște adevăruri întăritoare pentru rămășița din prezent. — Romani 15:4.

⁸ Iehova a poruncit să se dea Leviților patruzeci și opt de cetăți cu locurile dinprejurul lor. Aceasta arată că popoarele „creștinătății” nu au nici un drept, ca să expulzeze din țară pe servii lui Iehova, îndeosebi pe martorii Lui unși, ci să le asigure libertate pentru activitatea lor și să le dea o compensație convenită pentru întreținerea lor. Aceasta sprijinește și concluziunea că cei ce iau literatura cu adevărul, cari prin aceasta primesc o ocazie să câștige cunoștință și pricepere a adevărului despre Iehova și Impărăția sa, trebuie să contribuie cu ceva la spezele de publicațiune a mesajului, pentruca astfel mai multe cărți să se ducă oamenilor de către martorii lui Iehova, și pentruca și alții să poată cunoaște Numele lui Iehova și bunătățile sale. Clasa Ionadab vede acumă că se bucură de privilegiul, ca să contribuie la lucrarea aceasta, și ea și ei să ducă altora adevărul, și

așa să arate iubirea și aprecierea lor Domnului Dumnezeu, pentru îndurarea și bunătatea sa.

⁹ Dintre cele patruzeci și opt de cetăți separate pentru Leviți șase cetăți au fost designate ca cetăți de scăpare. „Dintre cetățile pe cari le veți da Leviților, șase să fie cetăți de scăpare unde va putea să fugă ucigașul, și afară de aceasta să le mai dați alte patruzeci și două de cetăți.” (4. Moise 35:6) Aceste șase cetăți au fost împărțite aceloră, cari în locul celor întâi născuți ai lui Izrael au fost răscumpărați de către Iehova, și au fost destinați exclusiv serviciului dumnezeesc. (4. Moise 3:11-51) O cetate este simbolul unei organizațiuni; și cele șase orașe separate ilustrează organizațiunea unșilor lui Iehova, cari petrec încă pe pământ, și reprezintă pe Sionul, cetatea sfântă, decând a fost zidită. Imprejurarea că erau șase cetăți nu dă de înțeles că cetățile de scăpare erau imperfecte, ci mai înainte arată că aceasta a fost o îngrijire a lui Dumnezeu pentru un loc de scăpare, în vreme ce mai domnesc pe pământ stări imperfecte. Pe vremea aceea nu erau nici poduri și nici hunte de trecere peste Iordan, și bunătatea lui Dumnezeu se arată din nou în orânduirea sa, că trei din cetățile de scăpare trebuie să zacă pe partea de răsărit, iar alte trei pe partea de apus. Leviții și preoții (preoții erau asemenea Leviți și din aceeaș seminție au fost luați) puteau să reprezinte că organizațiunea imperială a lui Iehova a sosit; și aceasta a fost cetatea pe care a așteptat-o Avraam, pecând locuia în corturi. — Evrei 11:9, 10.

¹⁰ Cuvântul ebraic pentru „scăpare”, care s'a folosit numai pentru acele șase cetăți de scăpare, înseamnă un „asil”, un loc pentru luarea în primire a unui obiect sau a unei persoane pentru ocrotire și păstrare. Deoarece lui Iehova i-a plăcut, ca să pregătească o astfel de îngrijire pe seama aceloră, cari au ucis pe cineva fără voie, și astfel ar fi fost neajutorați și nescuțiți față de răzbu-nătorul de sânge sau călău, desigur este logic a aștepta că Iehova va pregăti un asemenea loc de ocrotire pentru oamenii binevoitori depe pământ, pentruca să-i ocrotească de sabia marelui Executor, când acesta se va răzbuna pentru călcarea în toată lumea a legământului vecinic cu privire la sfințenia și inviolabilitatea vieții omenești. Toate națiunile au călcat legământul vecinic și pentru aceasta se va răzbuna Iehova asupra lor în bătălia Armagedonului, în ziua manifestării răzburării Dumnezeului nostru. În cetățile de scăpare fugarul a putut să rămână ascuns, și totasemenea a pregătit Iehova un loc de scăpare și pentru ziua executării răzburării sale, unde anumiți oameni, cari caută să cunoască adevărul și să facă ceea ce este cu dreptate, pot să fie la adăpost sigur.

¹¹ Leviților li s'a acordat în total patruzeci și opt de cetăți, și din aceste patruzeci și opt de cetăți treisprezece au fost date preoților. (Iosua 21:1-19) Numai un singur oraș al preoților a fost designat de o cetate de scăpare, anume Hebron, în muntele Iuda. (Iosua 21:11-13) Fără îndoială aceasta a fost cetatea, pe care Maria, mama lui Isus, a vizitat-o, când s'a suit acolo, ca să facă o vizită Elisabetei, soției preotului Zaharia. (Luca 1:39, 40) Cetățile de scăpare au fost date seminției lui Levi, din care seminție au fost luați preoții; și ucigașului, care căuta ocrotire la dânsii, trebuia să-i ofere ocrotire. Aceste cetăți de ocrotire au închipuit pe organizațiunea aceloră, cari sunt pedepșin consacrați lui Dumnezeu și serviciului Templului. Ucigașul de altfel nicăiri n'ar fi putut găsi scăpare și siguranță. Aceasta este o dovadă tare pentru aceea că clasa Ionadab, care caută un loc

de scăpare pentru ziua răzbunării. El poate găsi numai în carul lui Iehu, adică în organizațiunea lui Iehova, a cărui Cap este Christos Isus, marele Arhiereu.

¹² Aceste cetăți au trebuit să fie pregătite, după Izraeliții vor fi ajuns în țara Canaan: „Domnul a vorbit lui Moise și a zis: Vorbește copiilor lui Izrael și spune-le: Când veți trece Iordanul și veți intra în țara Canaanului, să vă alegeți niște cetăți cari să vă fie cetăți de scăpare, unde să poată scăpa ucigașul, care a omorât pe cineva fără voie.” (4. Moise 35:9—11) Aceasta poate să corespundă timpului când a început lucrarea Elisei-Iehu. Timpul se mai indică prin următoarele cuvinte ale lui Moise: „Dupăce Domnul, Dumnezeuul tău va nimici toate neamurile acelea, a căror țară ți-o dă Domnul, Dumnezeuul tău, dupăce le vei izgoni și vei locui în cetățile și în casele lor, să desparți trei cetăți în mijlocul țării, pe care ți-o dă în stăpânire Iehova, Dumnezeuul tău.” (5. Moise 19:1, 2) În anul 1914, Isus a primit în moștenire neamurile, și a fost trimis, ca să-i alunge din locul, pe care l-au deținut pe nedrept. (Ps. 2:8, 9) în anul 1919 Isus a făcut pe rămășița credincioasă depe pământ să treacă peste Iordanul antitipic în „țara” promisiunii sau în starea Impărăției, și acolo le-a dat privilegiu și obligațiunii, ca să servească împreună cu El, precum a făcut și Iosua cu Izraeliții. Preoții, cari au purtat chivotul legământului, au fost cei dintâi, cari au intrat în apele Iordanului; și ei au rămas stând în alviile uscate ale riului, pânăcând a trecut tot poporul. (Iosua 3:7, 8, 15, 17) Înainte ce Izraeliții ar fi trecut Iordanul, Moise, la porunca lui Iehova a designat trei cetăți de scăpare în partea de răsărit a Iordanului. În acelaș fel, înainte ce rămășița ar fi intrat în starea Templului, a lăsat să se vestească mesajul său „Milioane ce trăesc azi, nu vor muri niciodată”. Natural că aceasta înseamnă că numai atunci nu vor muri, dacă se vor supune condițiunilor stabilite de Domnul. Tot atunci a început să se explice că lucrarea Ilie s'a sfârșit. Acesta era un period de tranzacție dela lucrarea Ilie la lucrarea Elisei pentru urmașii credincioși ai Domnului Isus Christos.

„Din greșală”

¹³ În urma hotăririlor legii, aceste cetăți de scăpare urma să servească de ocrotire acelora, care au ucis pe cineva din greșală, fără să fi avut intențiunea. „Aceste șase cetăți să fie cetăți de scăpare pentru copiii lui Izrael, pentru străin și pentru cei ce locuesc în mijlocul vostru; acolo va putea scăpa orice om, care va ucide pe cineva fără voie.” (4. Moise 35:15) Ce este a se înțelege sub cuvintele: „orice om, care va ucide pe cineva fără voie”? Organizațiunea lui Satan depe pământ intenționat și cu voia a călcat legământul vecinic, intrucât în mod răuvoitor și intenționat a nimicit făpturi omenești. Pentru aceasta Dumnezeu declară prin gura profetului său că a hotărât să măture depe pământ organizațiunea oficială a lui Satan din pricina călcării legământului vecinic. „Țara a fost spurcată de locuitorii ei; ei călcau legile, nu țineau poruncile, și rupeau legământul cel vecinic. Deaceea mănâncă blestemul țara, și sufăr locuitorii ei pedeapsa nelegiuirilor lor; deaceea sunt prăpădiți locuitorii țării, și nu mai rămâne decât un mic număr din ei.” (Isaia 24:5, 6) Grupările politice și comerciale a organizațiunei vizibile a lui Satan, în mod precugetat au plănuț și au pus în aplicare războaie grozave, în cari sângele oamenilor nevinovați curgea riuri. Elementul religios a „Creștinătății”, îndeosebi preoțimea,

a sfințit războiul acesta, și în mod hulitor de Dumnezeu au declarat că aceste războaie se întâmplă din voia lui Dumnezeu. Toți acești ucigași precugetați vor fi nimiciți în Armaghedon. Pe de altă parte există oameni pe pământ, îndeosebi în țările „creștinătății”, cari au lucrat în interesul sistemelor comerciale și politice de apăsare și le-au protejat; au servit în armate și flote și pelângă aceasta au ucis oameni; mai departe au apărat sistemele comerciale și politice asupritoare de popor, și erau în strânsă legătură cu sistemul religios, cari au sfințit războiul și din pricina tuturor acestora, oamenii aceștia sunt complici în crima călcării legământului vecinic. Mai departe alți membrii a „brațului de fer” din Poliție au contribuit la persecutarea urmașilor credincioși ai lui Isus Christos și au combătut pe aceia, cari servesc pe Dumnezeu. În cursul războiului mondial, mulți s'au făcut vinovați de astfel de crime, îndeosebi prin persecutarea poporului lui Dumnezeu; toluși aceasta ei n'au făcut din răutate, ci din neștiință despre aceea că prin aceasta au violat legea lui Dumnezeu.

¹⁴ Elementele domnitoare în Izrael s'au făcut vinovate chiar de acele nelegiuiri, cari au fost enumerate în aliniatul anterior, și Isus le-a zis: „Ca să vină asupra voastră tot sângele nevinovat care a fost vărsat pe pământ, dela sângele neprihănitului Abel până la sângele lui Zaharia, fiul lui Barachia, pe care l-ați onorât între Templu și altar. Adevărat vă spun că toate acestea vor veni peste neamul acesta.” (Matei 23:35, 36) Elementul sângeros domnitor a națiunii Izrael, care a conspirat îndeosebi să asuprească și să ucidă pe servii lui Dumnezeu și în general a asuprit și a omorât pe oamenii slabi și dezarmați, a fost lovit de urgia lui Dumnezeu. Pedeapsa aceea groznică a urmat cu puțin după răstignirea lui Isus și Petru plin de Spirit sfânt, vorbind despre nenorocirea viitoare, a vorbit către Izraeliți: „Mântuiți-vă din mijlocul acestui neam ticălos.” — Faple 2:40.

¹⁵ Dela venirea Domnului Isus la Templu poporul lui Dumnezeu a fost în mare măsură persecutat în țările „creștinătății”, și sunt vinovați de sânge toți aceia, cari au luat parte la persecuțiunile acestea nelegiuite intenționat. Alții deasemenea au luat parte la ea din neștiință. „Creștinătatea” îndeosebi partea ei oficială, susține cu lăudăroșie că face voia lui Dumnezeu; dar în acelaș timp se face vinovată de multe crime vădite și groznice. Profetul lui Iehova face indicație la aceasta când spune: „Vai de cetatea aceea credincioasă (prelinsă), cum a ajuns o curvă! Era plină de judecată, dreptatea locuia în ea, și acuma e plină de ucigași! Argintul tău s'a prefăcut în zgură, și vinul tău cel ales a fost amestecat cu apă. Mai marii tăi sunt răzvrățiți și părtași cu hoții, toți iubesc mita și aleargă după plată; orfanului nu-i fac dreptate, și pricina văduvei n'ajunge până la ei. Deaceea iată ce zice Domnul, Dumnezeuul oștirilor, Puternicul lui Izrael: Ah! voi cere socoteala protivnicilor mei, și mă voi răzbuna pe vrăjmașii mei.” (Isaia 1:21—24) Preoțimea, îndeosebi ierarhia romano-catolică a fost în coinștelegere secretă cu marii răufăcători ai comerțului și a politicei la jefuirea și asuprirea poporului; și profeția citată mai sus se potrivește asupra lor, deoarece chiar ei sunt aceia, cari afirmă că sunt împărăția lui Dumnezeu. Din nou spune profetul lui Dumnezeu: „Căci eu aud niște țipete ca ale unei femei în chinurile nașterii, țipete de durere ca la cea dintâi facere. Este glasul fiicei Sionului, care suspină și în-

tinde mâinile, zicând: Nenorocea de mine! Mor din pricina ucigașilor!" (Ier. 4:31) „Ceifalți au pus mâna pe robi și-au bătut jos de ei, și i-au omorât. Când a auzit împăratul, s'a mâniat; a trimis oștile sale, a nimicit pe ucigașii aceia, și le-a ars cetatea." (Matei 22:6, 7) Atât între iudei, cât și între creștini au fost oameni, cari nu au aprobat nelegiuirile; dar cari din pricina împrejurărilor au fost nevoiți să ia parte la aceste cel puțin într'un oareșcare grad, și să protejeze pe răufăcători; și din pricina aceasta oamenii aceștia fac parte din clasa aceea, care în neștiință sau din greșală s'au făcut vinovați de vărsare de sânge.

—¹⁶ Cei ce în neștiință sau din greșală au ajutat răufăcătorilor, trebuie să aibă o oareșcare cale de scăpare, căci de altfel în strămtorarea cea mare a bătăliei zilei celei mari a Dumnezeului Celui Atotputernic, va trebui să cadă. Iehova în bunătatea și îndurarea sa a făcut o astfel de pregătire, care este necesară pentru scăparea lor, și cetățile de scăpare simbolizează această cale de scăpare. Dintre șase cetăți de scăpare, „Moise a deosebit trei cetăți dincoace de Iordan, spre răsărit". (5. Moise 4:41—44) Iosua a întărit alegerea aceasta, după ce a pășit peste Iordan, și a stabilit alte trei cetăți în Canaan pentru acelaș scop. (Iosua 20:7—9) Cele șase cetăți erau un loc de scăpare atât pentru copiii lui Izrael cât și pentru străin și cei din mijlocul lor; și prin aceasta este arătat că la împlinirea acestei profeții, locul de scăpare va fi prevăzut atât pentru aparținătorii „creștinătății", precum și pentru aceia, cari cu toată sunt socoliți în rândul „creștinătății", totuș nu fac parte din ea, și au lipsă de un astfel de loc de scăpare, cereștează și caută după el. „Unde să poată fugi ucigașul care va omori pe cineva fără voie, fără să aibă de gând să-l omoare; ele să fie un loc de scăpare împotriva răzbuătorului sângelui. — Aceste au fost cetățile hotările pentru toți copiii lui Izrael și pentru străinul care locuiește în mijlocul lor, pentruca cel care va ucide pe cineva fără voie, să poată fugi în ele, și să nu moară ucis de mâna răzbuătorului sângelui, înainte de a se înfățișa înaintea adunării". — Iosua 20:3,9.

¹⁷ Dar dacă cineva a fost omorât cu voie, fie cu o unealtă de fer ca armă, sau prin o aruncătură de piatră, sau cu o unealtă de lemn, cu o măciucă, atunci cel ce a săvârșit aceasta, a fost vinovat de omor, și a trebuit să moară. (4. Moise 35:16—18) Sângele ucigașului a trebuit să fie vărsat de către răzbuătorul sângelui, și aceasta a fost legea lui Dumnezeu pentru pedepsirea acelor cari calcă legământul vecinic. „Dacă varsă cineva sângele omului, și sângele lui să fie vărsat de om; căci Dumnezeu a făcut pe om după chipul Lui." (1. Moise 9:6) „Răzbuătorul sângelui să omoare pe ucigaș; când îl va întâlni să-l omoare." (4. Moise 35:19) Dacă însă cineva a fost omorât în urma unui accident sau din nebagare de seamă, ucigașul putea să fugă într'o cetate de scăpare și acolo să găsească scut. „Aceste cetăți să vă slujească drept cetăți de scăpare împotriva răzbuătorului sângelui, pentruca ucigașul să nu fie omorât înainte de a se înfățișa în fața adunării ca să fie judecat." — 4. Moise 35:12.

Răzbuătorul

¹⁸ Cine este „răzbuătorul" sau acela, care în împlinirea icoanei va executa răzbuarea asupra aștorfel de răufăcători? Chiar și numai textul legii lui Dumnezeu face

pe „răzbuător" executorul oficial al lui Dumnezeu. După cuvântul ebraic pentru „răzbuător" executarea răzbuării sângelui — chiar și pentru rude — cădea în obligațiunea rudei sau a membrilor familiei; un exemplu de o astfel de rudenie era relațiunea dintre Boaz și Naomi și Rut. Revista din 1925 (englez) a spus: „Se pare că Satan este răzbuătorul sângelui" Această explicațiune evident că nu este potrivită, din care motiv Revista în acest loc revocă această afirmațiune. Da, este adevărat că Satan mai are puterea morții, ce i s'a dat când Creatorul l-a pus ca îngrijitor peste om, și că el multora le pricinuește moartea, chiar și unor urmași credincioși ai lui Christos Isus; totuș aceasta nu înseamnă nicidecum că el ar fi executorul oficial al lui Iehova, și mai hotărât nu, întrucât vin în discuție cetățile de scăpare. Satan niciodată nu a fost o rudenie a omului, ca în puterea rudeniei sale de sânge să fi putut practica slujba de răzbuătorul sângelui. Satan este o creatură spirituală, și numai aceasta în sine a trebuit să-l excludă dela practicarea unei astfel de slujbe. El nu a fost în nici un chip înrudit cu Izraeliții și prin urmare nu posedă nici o însărcinare și nici o numire în legătură cu cetățile de scăpare.

¹⁹ Marea rudă a neamului omenesc însă este Isus, anume în puterea nașterii sale dela fecioara Maria, și totodată era în rudenie și cu Izraeliții. (Gal. 4:4, 5) Omul desăvârșit Isus a răscumpărat neamul omenesc cu sângele său scump; pentru aceasta El este Mântuitorul și ea atare îmbrăcat de către Iehova. Tatăl său cu autoritate, ca să dea viață neamului omenesc. (Romani 6:23; Isaia 9:6, 7). El este marele Executor oficial al lui Iehova, și el practică dreptate, întrucât celui vinovat de vărsarea de sânge răsplătește cu aceeaș măsură. „Tatăl nici nu judecă pe nimeni, ci toată judecata a dat-o Fiului... și i-a dat putere să judece, întrucât este Fiul al omului." (Ioan 5:22, 27; 5. Moise 19:21) Christos Isus este Justificatorul Numelui lui Iehova și Executorul tuturor dușmanilor lui Dumnezeu; și cu ocazia executării răzbuării ia de tovarăși pe aceia, cari erau ilustrați prin cei „șase bărbați" cu unelte de distrugere în mâinile lor, cari la porunca Domnului s'au năpustit asupra celor vinovați. — Vezi Ezechil 9:1,2.

²⁰ „Răzbuătorul sângelui să omoare pe ucigaș; când îl va întâlni, să-l omoare." (4. Moise 35:19) Isus Christos, marele Executor desigur că va ajunge pe toți vinovații de sânge în Armagedon, bătălia zilei celei mari a Dumnezeului Celui Atotputernic, și va ucide pe toți aceia, cari nu s'au refugiat în cetățile de scăpare. Hotărîrea legii sună: „Pentruca ucigașul să nu fie omorât înainte de a se înfățișa în fața adunării, ca să fie judecat." (4. Moise 35:12) Toți ceilalți ucigași au trebuit să fie executați. Cetățile de scăpare au servit ca o cale de scăpare, „pentruca nu cumva răzbuătorul sângelui, aprins de mânie și urmărind pe ucigaș, să-l ajungă, fiind prea lung drumul, și să lovească de moarte pe cel ce nu era vinovat de moarte, fiindcă mai înainte nu fusese vrăjmaș aproapelui său... pentruca să nu fie vărsat sângele celui nevinovat în mijlocul țării pe care și-o dă de moștenire Iehova, Dumnezeuul tău, și astfel să fii vinovat de omor." (5. Moise 19:6, 10) Hotărîrea aceasta a legii dumnezeiești a preumbril lucruri mult mai mari, cari se vor întâmpla după primirea celor credincioși în legământul Împărăției. (Evrei 10:1; 12:12—29) Deoarece legământul nou s'a sfințit deja și credincioșii au fost primiți în legământul pentru Împărăție, din aceasta trebuie să se

deducă că cetățile adevărate de scăpare acuma sunt înființate, și anume spre binele acelor, cari se subordonează hotărîrilor îngrijirii iubitoare a lui Dumnezeu.

²¹ Când Iehu a ieșit să justifice Numele lui Iehova, „inima lui era aprinsă”, ca să ducă la îndeplinire lucrarea încredințată lui. Tot așa s'a aprins inima marelui Iehu, Christos Isus, când a fost trimis ca să domnească în mijlocul dușmanilor săi și să justifice Numele lui Iehova, și inima sa va fi tot aprinsă în El, până când nu-și va fi terminat opera cea mare. Călcarea vădită brutală și nerușinată a legământului vecinic prin vărsare de sânge omenesc, trebuie să fie odată răzbutată; deoarece ziua răzbutării Dumnezeului nostru a sosit și cei împovărați cu vina vărsării de sânge, trebuie să fie odată judecați de mâna marelui Executor. Pentru aceasta știe Diavolul „că puțin timp are”, și că încurând va avea loc bătălia zilei celei mari a Dumnezeului Celui Atotputernic. Atunci ucigașilor li se va plăti cu dreptate și Numele lui Iehova va fi justificat. Cei ce din neștiință au luat parte la opera diavolească contra omenirii și la defăimarea numelui lui Iehova, iar acuma ar dori să scape prin o cetate de scăpare, trebuie s'o facă cât mai repede. Unii ca aceștia trebuie să se grăbească să iasă afară din organizațiunea Diavolului, și să rămână agieze în organizațiunea lui Dumnezeu, și să rămână acolo. Pentru aceasta stă scris: „Fugiți din Babilon, și fiecare să-și scape viața, ca nu cumva să periți în pieirea lui. Căci aceasta este o vreme de răzbutare pentru Iehova! Ascuțiți săgețile, prindeți scuturile! Iehova a ațâțat duhul împăraților Mediei pentrucă vrea să nimicească Babilonul; căci aceasta este răzbutarea lui Iehova, răzbutarea pentru Templul său.” — Ieremia 51:6, 11.

²² De mai multe veacuri lumea întreagă zace sub domina asupritoare a celui rău, Satan și a organizațiunii sale rele și nelegiuite. Executorul lui Dumnezeu, va stărpi cu desăvârșire în Armagedon pe cei nelegiuiți. Isus Christos, Executorul, șade acuma în Templu la judecată, și Dumnezeu poruncește tuturor neamurilor, ca să tacă înaintea lui și să fie atenți la porunca lui Iehova. A sosit timpul său, pentru a da în știre scopul său, și din pricina aceasta lasă să se dea o veste și un avertisment. Elementul oficial a organizațiunii vizibile a fost încunoștințat și avertizat că lumea aceasta este organizațiunea lui Satan, că va fi zdrobită, și că martorii lui Iehova sunt întocmiți de El, ca să vestească adevărurile acestea și să proclame avertismentul acesta. Vestirea acestor adevăruri nu le-a priit preoțimei, comerțului mare și politicianilor, ci dimpotrivă au refuzat să dea atenție prevestirei și avertismentului și inimile lor și-le-au împietrit. Aceasta se potrivește în mod deosebit asupra preoției. Acești potentai continuă, cu voia, intenționat, precugetat și cu răutate să asuprească și să persecute pe poporul lui Dumnezeu, deoarece acesta vestește adevărul. Într'adevăr preoțimea se duce atât de departe încât cauzează dureri corporale celor devotați Domnului, ba chiar îi și ucide. Clerul face pagube și oamenilor cu bun simț, întrucât neconținut caută să-i rețină dela adevăr. Elementul oficial al organizațiunii lui Satan, atât cel văzut cât și cel nevăzut a făcut un complot, ca să nimicească pe unșii Domnului și ca să împiedece proclamarea adevărului despre Iehova, Numele său și scopul său. (Ps. 83:1—5) Precum Ahiab și Izabela au pus martori falși, ca astfel să poată ucide pe Nabot și să-i fure averea, așa duc în eroare pe alții și preoțimea și alți aliați ai lor în complot ca să servească de mărturii false contra

martorilor lui Iehova; și așa cauzează suferințe celor credincioși și astfel demonstrează răutate și o ură amară. Acești prigonitori pândesc asupra lor cu intenție ucigașă, și despre ei spune Cuvântul lui Dumnezeu: „Dacă un om împinge pe aproapele său din ură, sau dacă-l pândeste și aruncă ceva asupra lui și moare, sau dacă-l lovește cu mâna din vrăjmasie, și moare, ce-l ce l-a lovit să fie pedepsit cu moartea; este un ucigaș; răzbutătorul sângelui să omoare pe ucigaș, când îl va întâlni.” — 4. Moise 35:20, 21.

²³ Isus Christos, răzbutătorul sângelui nu va întârzia mai mult cu uciderea preoțimei plină de ură și a complicitilor lor, în Armagedon. Este vădit că oamenii, cari au pretins că servesc lui Dumnezeu, însă totuși în mod precugetat au servit Diavolului vor primi o pedeapsă mai mare din mâna marelui Executor, decât alții. Domnul dă poruncă celor „șase bărbați”, cari ilustrează simbolice partea nevăzută a organizațiunii subordonate Domnului Christos Isus, ca să iasă și să taie fără cruțare cu armele lor pe cei nelegiuiți cu intenția: „Iar celorlalți le-a zis în auzul meu: Treceți după el în cetate și loviți: ochiul vostru să fie fără milă, și să nu vă îndurați! Uciideți și nimiciți pe bătrâni, pe tineri, pe fecioare, pe copii și pe femei; dar să nu vă atingeți de nici unul din ceice au semnul pe frunte! Incepeți însă cu locașul meu cel sfânt! Ei au început cu bătrâni, cari erau înaintea Templului.” (Ezechiel 9:5, 6) Explicarea clară a Domnului este că „religia organizată”, care atât de tare a necinstit Numele său, și răufăcătorii în acest sistem, cari au luat parte la persecutarea poporului său credincios și au necinstit Numele lui Dumnezeu, trebuie să fie stărpiți fără îndurare.

²⁴ Cine sunt deci aceia, cari vor scăpa? Aceștia sunț oamenii cu bun simț, cari se refugiază în cetatea de scăpare. Într'o oarecare privință cândva erau în legătură cu organizațiunea lui Satan; acuma însă, după ce au recunoscut nelegiuirea acesteia, și bunătatea lui Dumnezeu, caută scăpare în organizațiunea lui Dumnezeu; și aceasta organizațiune este aceea, care a fost ilustrată prin cetățile de scăpare. Cei cu simț bun părăsesc Babilonul, adică pe organizațiunea lui Satan, și fug la organizațiunea lui Dumnezeu, întrucât se pun de partea lui Iehova și a Împărăției sale. De aici înainte nu pot să mai aibă ceva simpatie față de organizațiunea nelegiuită și nici să n'o mai protejeze, ci în mod constant trebuie să stea pe partea Domnului, și să fie cu deplină simpatie față de organizațiunea sa și față de lucrarea pe care o face acum.

Bătrâni

²⁵ Bătrânii organizațiunii lui Dumnezeu sunt credincioși, pe cari Domnul i-a adus în Templu și i-a uns, și cari astfel în adevăr sunt bătrâni sau maturi în Christos. Aceștia să nu se rușineze să declare adevărul despre dușmanii lui Dumnezeu; și aceasta a fost preumbril de următoarea declarație a legii, pe care Dumnezeu a dat-o în Moab: „Dar dacă un om fuge într'una din aceste cetăți, după ce a întins lațuri aproapelui său din vrăjmasie împotriva lui, după ce s'a aruncat asupra lui și l-a lovit așa încât i-a pricinuit moartea, bătrânii din cetatea lui să trimită să-l prindă, și să-l dea în mâinile răzbutătorului sângelui, ca să moară. Să nu ai milă de el, și să ștergi din Izrael sângele celui nevinovat, ca să fii fericit.” — 5. Moise 19:11—13.

²⁶ Rămășița credincioasă a organizațiunii lui Dumne-

zeu, și aceasta constă din bătrâni, nu pot în nici un chip să facă ceva îngăduințe ucigașilor și prigonitorilor organizației lui Satan, sau să caute să-i scutească, acești bătrâni nici nu pot să aibă ceva simpatie cu ei față de executarea timpurie a răzburării lui Dumnezeu asupra lor. Credincioșii nu numai atâtă trebuie să facă, că se despart de această organizație nelegiuită, ci trebuie să consimtă cu toată inima cu hotărârea lui Dumnezeu, de a duce la îndeplinire răzburarea sa asupra lor. În mod consecvent trebuie să se și roage către El, ca să ducă la îndeplinire scopul său, de a stărpi pe cei răi. Cu aceasta își vor demonstra armonia deplină cu Iehova și intențiunile sale și devotamentul lor din inimă față de El. Acești credincioși trebuie deci să continue să vestească cu îndrăzneală și fără frică răzburarea Dumnezeului nostru; deoarece aceasta este o parte a însărcinării unșilor. — Isaia 61:1, 2.

²⁷ În tot teritoriul „Creștinătății” există milioane de oameni cu inimă bună și cinstită, cari nu doresc să ia parte la vărsarea sângelui nevinovat. Aceștia din pricina neștiinței lor, fără să observe că au fost atrași în cursa lui Satan fără să bage de seamă și multe nelegiuiri au au comis împotriva altora. Legea lui Dumnezeu scuză neștiința legii, dacă cineva își îndreaptă inima spre dreptate. Însă pentru a putea fi scăpat, oamenii aceștia, după ce au ajuns la cunoștința îngrijirii lui Dumnezeu cu privire la neamul omenească, trebuie să-și dovedească devotamentul lor față de Dumnezeu și împărăția sa. Asemenea „bătrânilor din cetatea ucigașului” nu pot să ascundă pe ucigaș, ci trebuie să fie în armonie cu mai marele Iehova; și dacă El, cași Iehova, pretinde capetele fiilor handei antilipice a lui Ahab, ci trebuie să urmeze pilda acelor bătrâni și capetenii, și să predea capetele. (2. Regi 10:1—7) Aceasta nu înseamnă nicidecum că doar ei ar trebui să ia parte la executarea vre-unei creaturi; ci, că ei nu pot să zăbovească cu vestirea adevărului când se dă ocaziune, și nu pot să tacă, ca prin aceasta să ascundă pe cineva. Preoșimea, îndeosebi ierarhia romano-catolică lipă și zbiară că martorii lui Iehova îi atacă. Aceasta este cu totul neadevărat. Dumnezeu a impus poporului său îndatorirea, ca să vestească adevărul, pentruca alții să poată cunoaște scopul lui Dumnezeu. Adevărul este acela, care dă de gol pe cei nelegiuiți și adevărul este declarat în spre binele acelor, cari doresc să facă drept.

²⁸ Marele Judecător, Christos Isus, șade pe tronul său în Templu și despărțește pe oameni unii de alții; și cine dorește să fie în armonie cu Dumnezeu și cu dreptatea trebuie să se pună pe partea Domnului hotărît și statornic și să facă altora de cunoscut că ei în toate vremurile sunt pentru Dumnezeu și guvernarea Lui cea dreaptă. Martorilor lui Iehova i s'a impus acum obligațiunea, ca să învețe pe clasa Ionadab, pentruca cei cu bun simț să poată proceda cu înțelepciune. Acești oameni cu bun simț și inima cinstită, au fost ținuți în orbie de către Satan și conlucrătorii lui, în special preoșimea; pânăcând în sfârșit au auzit adevărul despre Domnul și despre Împărăția sa; și astfel în neștiință au protejat pe banda nelegiuită și au săvârșit acte de violență atât acelor, cari sunt devotați lui Iehova și Împărăției sale, precum și altora.

²⁹ Ce se poate însă spune despre aceia, cari au luat parte la războiul mondial, au ucis oameni în bătălie, după aceea însă au venit la adevăr, s'au consacrat pedepșin să facă voia lui Dumnezeu, și s'au predat Domnului fără rezerve? Vor găsi și aceștia scăpare în cetățile de scă-

pațe? Din Scriptură nu reesă că cetățile de scăpare ar fi destinate și pentru aceia, cari au devenit membrii corpului lui Christos. Nu există nici un motiv învederat, pentruca ar fi altcum. Este o foarte mare deosebire între ei și clasa, care este cunoscută ca „Milioane ce trăesc azi, nu vor muși niciodată”, care sunt oamenii binevoitori, cari ascultă de Domnul, Dumnezeu, cari însă nu sunt primiți ca o parte a jertfei lui Christos Isus. Înainte de zidirea Sionului, scopul predicării Evangheliei a fost, ca să se aleagă din națiuni un popor pentru Numele lui Iehova. Pentru a putea aparține acelor, cari în felul acesta au fost aleși pentru Numele lui Iehova, păcătosul mai întâi a trebuit să-și recunoască păcatul înaintea lui Dumnezeu, să se încreadă în sângele scump al lui Christos Isus, ca prețul său de răscumpărare, și apoi să se învoiască necondiționat să facă voia lui Dumnezeu, și aceasta s'o demonstreze printr-o consacrare deplină sau un devotament fără rezerve. Este voia lui Dumnezeu că cei aleși astfel pentru Numele său ca creaturi omenești să moară, în schimb însă să trăiască ca creaturi spirituale. Cine se consacrează pedepșin să facă voia lui Dumnezeu, și consacrarea cărui se primește, din pricina credinței sale în sângele lui Isus și ascultării sale față de legea lui Dumnezeu, va fi îndreptățit. Toate păcatele sale sunt șterse prin sângele lui Christos. Dacă consacrarea lui a fost primită, va fi justificat; și în urma îndreptățirii sale primește dreptul, ca să trăiască în calitate de om; și această viață omenească este aceea, care apoi se jertfește. După aceasta Dumnezeu naște pe unul ca acesta de fiul său spiritual, și toate păcatele lui moștenite sau cele făcute în trecut sunt șterse. „Căci cine a murit, de drept, este izbăvit de păcat. Acum, dacă am murit împreună cu Christos, credem că vom și trăi împreună cu El, întrucât știm că Christosul înviază din morți, nu mai moare: moartea nu mai are nici o stăpânire asupra Lui. Fiindecă prin moartea de care a murit, El a murit pentru păcat, odată pentru totdeauna; iar prin viața pe care o trăește, trăește pentru Dumnezeu. Totuși și voi înșivă socoliți-vă morți față de păcat, și vii pentru Dumnezeu, în Isus Christos Domnul nostru.” (Romani 6:7—11) Pavel a luat parte la uciderea martorului Stefan în neștiință, cum mărturisește el însuși: „Când se vărsa sângele lui Stefan, martorul tău, eram și eu de față, îmi uneam în-cuviințarea mea cu a celorlalți, și păzeam hainele celor ce-l omorau.” (Faptele 22:20) Dupăce însă Pavel a cunoscut adevărul și s'a consacrat să facă voia lui Dumnezeu prin Christos Isus, atunci a fost curățit de păcatele lui; ele au fost spălate, și el a fost făcut în stare de a fi primit de Domnul. Pe cine Iehova l-a adus la iveală în felul acesta ca pe fiul său, acela este o creatură nouă; cum stă scris: „Căci dacă este cineva în Christos, este o făptură nouă. Cele vechi s'au dus: iată că toate lucrurile s'au făcut noi.” (2. Cor. 5:17) Astfel de fii ai lui Dumnezeu sunt aceia, cari cu ocazia judecării de către Christos Isus au fost găsiți credincioși la zidirea Sionului și au fost primiți în legământul pentru Împărăție; și aceștia devin o parte esențială a organizației regale a lui Dumnezeu, ilustrată prin cetate. (Apoc. 21:1, 2) Toți aceștia sunt subordonați lui Christos Isus, mai marelui Moise, și dacă vreau să trăiască trebuie să continue, să i se supună neapărat în toate lucrurile. (Faptele 3:23) Către aceste creaturi noi, care trăesc în Christos este îndreptat acest text scriptural: „Noi știm că am trecut din moarte la viață, pentrucă iubim pe frați. Cine nu iubește pe fratele său rămâne în moarte. Oricine urăște pe Ira-

tele său, este un ucigaș; și știți că nici un ucigaș n'are viață viață vecinică rămânând în el." — 1. Ioan 3:14, 15.

³⁰ Aceste creaturi noi găsesc scăpare și scut în organizațiunea lui Dumnezeu subordonată Domnului Isus Christos, în Sanctuarul său, la adăpostul Celui Prea Înalt: „Cel ce stă sub ocrotirea Celui Prea Înalt, și se odihnește în umbra Celui Atotputernic, zice despre Domnul: El este locul meu de scăpare și cetățuia mea, Dumnezeuul meu în care încred!" (Psalm 91:1, 2) Aceștia constituie o parte a cetății, și de fapt ei nu sunt fugari, cari după zidirea Sionului fug în cetatea de scăpare. Acești urmași ai lui Christos Isus în Templu, pentruca să primească viață vecinică, trebuie să rămână credincioși în Christos, și să-și îndeplinească obligațiunile. (Ioan 15:5—8) Toți aceștia sunt membrii a preoției sub Căpetenia lor, Christos.

³¹ Dela venirea Domnului Isus în Templu și zidirea Sionului cei găsiți credincioși și primiți în legământul pentru Împărăție constituie o parte a organizațiunei lui Dumnezeu. Mai întâi cu ocazia înființării legământului de credincioșie în Moab s'a întâmplat că au fost înființate cetăți de scăpare; și aceasta arată că în împlinire cetățile de scăpare numai după primirea fiilor credincioși ai lui Dumnezeu au fost înființate, sau găsesc aplicare. Înainte de intrarea rămășiței credincioase în legământul pentru Împărăție și de atunci, au existat oameni cu bun simț, cari în neștiință și din greșală au călcat legământul vecinic. Perioada de jertfă pentru alegerea unui popor pentru Numele lui Iehova, trebuie să înceteze cu terminarea Sionului; ce îngrijire s'a prevăzut atunci pentru cei cu bun simț, cari să consacrează acuma lui Iehova? Ei deși se află în lumea stăpânită de Satan, dar nu au nici o simpatie față de domnia aceasta nelegiuită, și s'au deslăcit dela ea. Ei doresc să servească lui Dumnezeu și să facă voia sa. Este important, ca chiar acuma să înțeleagă, ce este scopul lui Iehova cu ei, și ce obligațiune are rămășița credincioasă în legătură cu Ionadabii.

(Continuarea urmează).

Intrebări pentru studiu

1. Pentruce a adunat Iehova la sine pe sfinții Lui? Cum își vor demonstra aceștia aprecierea lor față de bunătățile sale?
- 2, 3. Cum va proceda executorul lui Iehova cu aceia, cari au călcat legământul vecinic? Pentruce este atât de important, ca oastea Templului să facă atent pe popor asupra acestor adevăruri?

- 4, 5. Ce erau cetățile de scăpare? Explică înțelesul împrejurării că îndrumările acestea pentru îngrijirea sa Iehova le dădu lui Moise pe timpul încheerii legământului în Moab?
- 6, 7. Arată, în ce măsură era profetică înființarea cetăților de scăpare și darea ei în știre, precum și, dacă profetia aceasta s'a împlinit deja.
8. Descrie îngrijirea făcută pentru Leviți și explică înțelesul ei profetic, precum și împlinirea ei.
9. Cui au fost prevăzute cetățile de scăpare? Ce preumbresc ele? Pentruce erau în total șase cetăți, și pentruce erau împărțite în felul cum erau?
- 10—12. Explică înțelesul profetic a) a indicațiunei „cetăți de scăpare” și predarea lor în seama Leviților; b) așezarea lor, dupăce Izraeliții au intrat în Canaan.
13. Cum este a se înțelege expresiunea, „orice om, care va ucide pe cineva fără voie”?
- 14, 15. Compară situația, la care s'a potrivit Matei 32:35, 36, cu starea actuală corespunzătoare din „Creștinătate”.
- 16, 17. Ce s'a arătat înainte prin aceea că cetățile de scăpare au fost hotărâte „pentru toți copiii lui Izrael, și pentru străinul, care locuiește în mijlocul lor”?
- 18, 19. Explică cine este „răzbunătorul sângelui”.
- 20, 21. Descrie starea, pentru care sunt destinate cetățile de scăpare antitipice, și explică, dacă au fost deja întemeiate.
- 22, 23. Ce scop urmărește în privința aceasta vestirea adevărului încredințată martorilor lui Iehova. Arată că 4. Moise 35:20, 21 privește evident prezentul. Arată cum este în legătură cu aceasta Ezechiel 9:5, 6.
24. Cine sunt fugarii, cari găsesc scut în „cetățile adevărate de scăpare”, și cum găsesc ei siguranță?
- 25—27. La ce se face aluzie în mod profetic în 5. Moise 19:11; și cum se aplică versul 13 a acestui capitol?
28. Explică, pentruce este necesar de urgență, ca mesajul încredințat martorilor lui Iehova să fie răspândit cât de larg.
- 29, 30. Arată dacă „cetățile de scăpare” sunt destinate și pentru aceia, cari au fost primiți în legământul de jertfă.
31. Când și unde au fost înființate cetățile de scăpare, și ce este arătat prin aceasta?

(W. T. din 1. August 1934).

BUNĂTĂȚILE SALE

PARTEA II-a

„Cât de scumpă este bunătatea ta, Dumnezeule! La umbra aripilor tale găsesc fiii oamenilor adăpost. Se satură de belșugul casei tale și-i adăpi din șivoul desfătărilor tale. Căci la tine este izvorul vieții; prin lumina ta vedem lumina.” — Psalm 36:7—9.

BUNĂTATEA lui Iehova se extinde peste toți aceia, cari cu sânguință caută să cunoască și să facă voia Lui. El își revarsă bunătatea și îndurarea sa peste aceia, cari cred în Domnul Isus Christos. (Ioan 3:16) Isus Christos este calea vieții orânduit de Dumnezeu; dar nu toți oamenii, cari vor primi viață, vor fi făpturi spirituale. Mai sunt și alte oi, cari nu fac parte din „turma mică”. (Ioan 10:16). Aceste „alte oi” sunt aceia, cărora Christos

Isus, după venirea sa la Templu să țină judecată, le rosteste următoarele cuvinte: „Veniți, binecuvântați Tatălui meu de moșteniți Împărăția, care v'a fost pregătită dela întemeierea lumii”. (Matei 25:34) Bătălia zilei celei mari a Dumnezeului Celui Atotputernic se apropie cu grabă; și în lupta aceasta va avea loc cel mai mare măcel de oameni, dintre toate câte au fost; deoarece a sosit timpul când „tot pământul va fi mistuit”. Sunt mulți oa-

meni cu bun simț, cari în neștiință și fără voie au maltrat pe martorii credincioși ai lui Iehova; totuși Dumnezeu în îndurarea sa iubitoare a găsit cu cale să facă o pregătire pentru aceia, cari se întorc la El; și această îngrijire a sa este ilustrată prin cetățile de scăpare.

² Oamenii au mers în războiul mondial și au călcat legământul vecinic. Întreacă au vărsat sânge omenesc; mulți au făcut aceasta, deoarece erau siliți la aceasta de stăpânirile organizației lui Satan; și aceasta au făcut în necunoștință despre aceea că prin aceasta calea legământul vecinic. În război însă ei au văzut fătăria preoției, care în vreme ce afirma că este urmașa lui Christos Isus și servitoarea lui Dumnezeu, nu numai că a luat parte la război, dar mai mult a îndemnat pe alții să ucidă oameni. Cel ce a văzut aceasta, credința aceluia în preoți a încetat; și dacă atari oameni s'au întors din război și au ajuns la cunoștința adevărului despre îngrijirea lui Dumnezeu pentru neamul omenesc prin Christos, atunci au dorit să cunoască și să facă voia lui Dumnezeu. Ei au urit nelegiuirea și cu inimă sinceră au căutat să găsească calea dreaptă. Alții iarăși au suportat organizația neleguită și asupritoare, care stăpânește lumea aceasta și au săvârșit violență față de oameni, inclusiv martorii lui Iehova. Iar alții erau în asociere cu organizațiile religioase, cari au persecutat în mod grozav pe poporul credincios al lui Dumnezeu, și astfel s'au făcut vinovați de o aceeaș crimă cași Pavel din Tarsus. Iar alții ca membrii puterei polițienești sau a brațului tare al legii fără voie au împlinit porunca preoției, și au săvârșit acte de violență față de poporul uns al lui Dumnezeu; dar după ce ei au ajuns la cunoștința adevărului, în chip vădit s'au năzuit să apuce o altă cale dreaptă. Cine își schimbă felul purtării în modul acesta cinstit, și caută pe Domnul în felul ordonat de El, îl va și găsi.

³ Obiectul cetăților de scăpare este organizația lui Iehova; și El a găsit îngrijire pentru ocrotirea acelor, cari se pun cu totul pe partea organizației sale, și nu au călcat legământul vecinic intenționat și cu reavoință. „Intenționat și cu reavoință”, înseamnă a săvârși o faptă rea știut, dintr'un motiv rău și neținând deloc seamă de drepturile altora. Clerul, de pildă, a stat în înțelegere ascunsă cu prigonitorii și ucigașii martorilor lui Iehova, și bineștiind că acești bărbați și aceste femei sunt nevinoși și vestesc Cuvântul lui Dumnezeu. Indemnul acestor preoți era rău deoarece ei au căutat să stărpească pe acești martori din cale. Alții le-au ajutat la faptele lor neleguite; totuși unii dintre acești ajutoari au săvârșit aceasta în neștiință și fără răutate. Legea lui Dumnezeu cu privire la săvârșirea astorfel de crime, a fost dată în știre Izraeliților; acuma în antitip privește pe alții, și sună: „Aceste șase cetăți să fie cetăți de scăpare pentru copiii lui Izrael, pentru străin și pentru cel ce locuiește în mijlocul vostru: acolo va putea să scape orice om, care va ucide pe cineva fără voie.” — 4. Moise 35:15.

⁴ Astăzi, dela venirea Domnului la Templu, oamenii, cari cu toată trăsese în „Creștinătate”, totuși nu fac parte din ea, ci sunt cu bun simț și servesc lui Dumnezeu și Impărăției sale de dreptate, pot să găsească un azil, un oraș liber sau un loc de scăpare în oraș (adeacă în organizație), care este consacrată cu totul lui Iehova și serviciului său. Cu privire la clasa aceasta, care dorește să facă ce este drept, a însărcinat Iehova pe martorii săi în prezent cu o obligație, și obligația

aceasta nu poate fi ignorată sau încunjurată. Obligația aceasta constă în aceea de a duce oamenii cu bun simț mesajul Impărăției și a-i lămurii despre îngrijirea lui Dumnezeu cu privire la aceia, cari se năzducesc cu sinceritate, ca să-l cunoască și să-l servească. Prin Marele Preot al său, Christos Isus, poruncește Iehova, ca martorii săi să predice această Evanghelie a Impărăției, înainte ce va veni sfârșitul final. Ei trebuie să pună în vedere oamenii și să-i avertizeze, pentruca cei cu bun simț să se poarte cu prevedere și să poată purta responsabilitatea lor proprie înaintea lui Dumnezeu.

⁵ Cetățile de scăpare au fost locuite de seminția lui Levi: „Ucigașul să fugă într'una din aceste cetăți, să se oprească la intrarea porții cetății, și să spună înămplarea lui bătrânilor cetății aceleia; ei să-l primească la ei în cetate, și să-i dea o locuință, ca să locuiască împreună cu ei. Dacă răzbuătorul sângelui îl va urmări ei să nu dea pe ucigaș în mâinile lui; căci fără să vrea a omorât pe aproapele lui, și fără să-i fi fost vrăjmaș mai înainte.” (Iosua 20:4, 5) Leviții din cetățile de scăpare erau îndatorați față de aceia, cari s'au refugiat la dânșii, ca să le dea ajutor și ocrotire. Așa este și datoria Leviților antitipici, din mijlocul cărora se ia preoțimea, ca să dea lămurire, ajutor și sprijin acelor, cari cercetează acuma organizația Domnului. Aceasta trebuie s'o facă întrucât fac un semn pe frunțile acestor fugari, adecă întrucât dau acestora o explicație înțeleaptă despre aceea, ce trebuie să facă, ca să primească îndurare dela Domnul. Dumnezeu a poruncit hotărât prin profetul său Ezechiel, ca clasa preoțească să treacă prin cetate și să facă un „tau” sau un semn pe frunțile acelor, cari caută calea Domnului. Această clasă de oameni este aceea, cari vor fi însemnați astfel, în urmă întră în cetate, ca să locuiască acolo, și vor fi ocrotiți și trecuți peste strămtorarea cea mare. — Ezechiel 9:6; Zefania 2:3.

⁶ Că poporul de rămășiță al lui Dumnezeu are o obligație specială față de oamenii cu bun simț, cari fără voie au săvârșit nedreptate, și au fugit dinaintea răzbuătorului sângelui, despre aceasta stă scris: „Iată legile după cari va judeca adunarea între cel ce l-a lovit și răzbuătorul sângelui. Adunarea va izbăvi pe ucigaș din mâna răzbuătorului sângelui, și-l va face să se întoarcă în cetatea de scăpare unde fugise. Să locuiască acolo până la moartea marelui preot, care este uns cu untdelemn sfânt.” — 4. Moise 35:22—25.

⁷ Pentru aceea, cine se codește sau neglijează, ca să se ducă la popor și să cerceteze pe oameni în casele lor, ca să le transmită mesajul dător de viață a Domnului, și cei ce împiedecă, combata sau descurajează pe aceia, cari ascultă de Domnul, întrucât duc oamenilor mesajul adevărului; prin aceasta dă dovadă despre un simțământ egoist și nedrept, deoarece fără milă ar extrada Executorului pe clasa Ionadab, ca să fie executată în Armaghedon. O neglijență sau un refuz, de a prelua răspunderea aceasta și a o îndeplini, Domnul nicidecum nu va lăsa-o neobservat; deoarece El a luminat pe unșii săi, și ei trebuie să-i fie ascultători. „Izbăvește pe cei țiriți la moarte; și scapă pe cei ce sunt aproape să fie junghiați. — Dacă zici: Ah n'am știut!... Crezi că nu vede oare oare Celce cântărește inimile și Cel ce veghează asupra sufletului tău? Și nu va răsplăti El fiecearuia după faptele Lui?” (Prov. 24:11, 12) „Martorul care spune adevărul, scapă suflete, dar cel înșelător spune minciuni.” — Proverbe 14:25.

A n u n ț

⁸ Casa preoțească, adică rămășița credincioasă, care petrece acuma pe pământ, trebuie să servească poporului, pentruca aceștia să primească anunț și avertisment, prin ce fiecare va fi făcut răspunzător înaintea Domnului Dumnezeu. Martorii lui Iehova trebuie să pregătească calea acelorora, cari caută scăparea: „Să faci drumuri, și să și împarți în trei părți ținutul țării pe care ți-o va da de moștenire Domnul, Dumnezeul tău. Să faci așa, pentruca orice ucigaș să poată fugi în cetățile acestea.” (5. Moise 19:3; Iosua 20:3, 9) Prescripțiunea legii, cu privire la cetatea de scăpare corespunde înlocuim cu porunca Domnului adresată rămășiței și descrisă în profeția lui Isaia, în care rămășița este invitată să pregătească un drum poporului: „Treceți, treceți pe porți! Pregăliți o cale poporului! Croiți, croiți drum, dați pietrele la o parte! Ridicați un steag peste popoare!” (Isaia 62:10) Aceasta pe mai departe se confirmă și de profeția lui Ezechiel (9:1). Aceste proorocii se referă la rămășița din prezent, și la obligațiunile sale față de clasa Ionadab.

⁹ Când Dumnezeu a trimis în Egipt pe Moise și Aaron, solii săi, atunci mai întâi pe Faraon l-au preveslit; și dupăce plaga nouă s'a abătut peste Egipt, și înainte ce ar fi fost lovit cu uciderea întâilor născuți ai săi, bătrânii lui Izrael au fost îndrumași de Iehova, ca să dea o specială lecție tuturor familiilor lui Izrael. Aceasta a preumbril învățătura, ce trebuie să se dea acuma acelorora, cari au o inimă și voință bună față de Iehova, și au o dorință să cunoască și să facă ceea ce a poruncit Iehova Dumnezeu. În împlinirea antitipică a aceleia ce a avut loc în Egipt, anunțul de avertisment a fost predat deja domnitorilor lumii. Nouă din plăgi s'au împlinit deja în antitip, și acuma, înainte ce va cădea mânia lui Dumnezeu pe întâi născuții și asupra lumii întregi, — ce a fost preumbril de plaga a zecea, — poporul trebuie să fie instruit și avertisat. Aceasta este lucrarea actuală a martorilor lui Iehova.

Căutând scăpare

¹⁰ Imprejurarea că s'a făcut îngrijire de un oraș de scăpare atât pentru Izraeliți, cât și pentru străin, arată că Iehova în bunătața sa a creat o pregătire și pentru cei ce stau înafară de organizațiunea sa, pentruca aceștia să poată găsi scăpare, întrucât se întovărășesc organizațiunei sale, adică se predau cu totul Lui. Totuși oamenii cari se folosesc de aceste cetăți de scăpare, mai întâi să fie puși în cunoștință despre aceasta, și apoi să corespundă prescripțiunilor, pe care le-a stabilit Domnul spre conducerea lor. Legea lui Dumnezeu stabilește că într'un caz, când unul din nebagare de seamă, din greșală sau fără voie a săvârșit o lovitură de moarte, și ucigașul nu a fost un dușman al celui ucis, adunarea a trebuit să judece între ucigaș și răzbumătorul sângelui. Aceasta înseamnă că comunitatea a trebuit să ia în cercetare cazul și să decidă, dacă ucigașul are drept să aibă scăpare în cetatea lor. „El să rămână în cetatea aceasta până se va înfățișa înaintea adunării ca să fie judecat, până la moartea marelui preot care va fi atunci în slujbă. Atunci ucigașul să se întoarcă și să intre iarăși în cetatea și în casa lui, în cetatea de unde fugise.” — Iosua 20:6.

¹¹ Dacă adunarea a decis că lovitura de moarte nu s'a întâmplat din răutate, ci din întâmplare și fără să

fi fost precuțelat, atunci ucigașului a trebuit să i se dea dea scut în cetatea de scăpare și el a trebuit să rămână în ea până la moartea preotului mare. Deci dacă adunarea nu l-a găsit pe ucigaș vinovat de omor, și i-a oferit scutul cetății de scăpare, aceasta în sine însă nu a fost destul, ca să-l achite; ci el a trebuit să intre în cetatea de scăpare și să rămână acolo, pânăce a avut loc o schimbare în slujba preotului mare. Numai după moartea preotului mare a putut să se întoarcă ucigașul la reședința sa proprie fără să mai fie periclitat. Aceasta se pare să învețe clar că clasa Ionadab, dupăce a căutat și a găsit de fapt refugiu în organizațiunea lui Dumnezeu, trebuie să rămână în carul sau în organizațiunea Domnului la mai marele Iehu și să continue să rămână în simpatie cordială și armonie cu Domnul și organizațiunea sa; și această stare potrivită a inimei trebuie s'o păstreze clasa Ionadab; întrucât conlucrează cu martorii lui Iehova, pânăce se va sfârși slujba clasei preotului mare, care petrece încă pe pământ. Aceasta este ceea ce trebuie să facă oamenii cu bun simț, dacă dorește ca viața lor să fie cruțată în cursul bătăliei zilei celei mari a Dumnezeului Celui Atotputernic, și să poată aparține clasei milioanelor, cari nu vor muri niciodată.

¹² Domnul Isus Christos este Marele Preot, și membrii credincioși a Casei sale regale sunt asemenea socoliți ca împreună membrii a acestei preoții. (Apoc. 1:6; 20:6; 1. Petru 2:5—9) Uleiul de ungere a spiritului lui Dumnezeu a fost revărsat în zilele acestea din urmă în special pe martorii lui Iehova; și prin ungerea aceasta, rămășița a fost făcută de membrii ai preoției regale.

¹³ Această ungere sau revărsare a spiritului pe toată carnea a avut loc dela venirea Domnului Isus în Templu, și de atunci „tinerii” preoției au primit o privire mai clară în scopul lui Iehova cu ei. (Ioan 2:28, 29) Aceste sunt zilele, în cari clasa Ionadab a fost chemată în existență; și cei ce fac parte din aceasta clasă, s'au refugiat în organizațiunea lui Iehova. Deci atâta vreme pânăcând membrii unși ai preoției regale, adică rămășița unsă trădește pe pământ și continuă să predice evanghelia Impărăției, clasa Ionadab trebuie să fie în legătură cu unșii lui Iehova și să fie în armonie cu ei, să-i ajute în lucrul lor; dealtfel marele răzbumător al sângelui îi va executa.

¹⁴ Să avem în vedere că lucrurile legii, pe care Dumnezeu le dădu Izraeliților, erau umbrele lucrurilor mai mari din viitor. (Evrei 10:1) Legea despre ucigaș, care a săvârșit o lovitură de moarte fără voie sau din greșală, numai înăuntrul granițelor cetății îi oferi scut; și granițele cetății erau cuprinsurile cetăților dimprejur. (4. Moise 35:2—5) Dacă însă răzbumătorul sângelui a găsit pe ucigaș înafară de granițele cetății de scăpare, putea să-l ucidă fără să fie pedepsit, fără ca prin aceasta să ia asupra sa ceva vină de omor: „Iar dacă ucigașul va ieși din hotarul cetăților sale de scăpare în care scăpase, și răzbumătorul de sânge îl va afla afară de hotarul cetății de scăpare, și răzbumătorul va ucide pe ucigaș, vinovăția de sânge nu va fi asupra-i.” — 4. Moise 35:26, 27.

¹⁵ Această îngrijire a legii își găsește împlinirea în prezent. Iehova s'a îngrijit cu îndurare de aceia, cari îl caută și nu fac parte din clasa spirituală. Dacă se constată că cineva, după primirea acestor lucruri bune din mâna Domnului, își permite prea multă libertate personală, adică nu rămâne între hotarele îngrijirii îndurate a lui Iehova pentru el în prezent, nu are în vedere că el încă nu are drept la viață și ia ușuratic îndurarea

lui Iehova, procedează cu ea nepăsător sau o prețuește de o valoare de nimica, acela va pierde scutul oferit de Iehova. El neconținut trebuie să țină în minte asigurarea și apropierea Armagedonului, când organizațiunea lui Satan va fi nimicită, precum și aceea că clasa preoțască încercând va trece depe pământ, după care membrii clasei Ionadab vor putea câștiga darul vieții prin Christos Isus, dacă ei vor rămânea cu stăruință pe partea Domnului și a dreptății. Dacă cineva s'a pus pe partea Domnului, a gustat lucrurile bune a orânduvelor dumnezeiești și a înțeles îngrijirea îndurată a lui Dumnezeu pentru clasa Ionadab, nu poate să se întoarcă din nou către elementele nepulnicioase a organizațiunii satanice, și în același timp să se bucure și de scutul Domnului. — Ezechil 18:24, 26.

¹⁶ Ceice odată au căutat și au găsit scăpare la Domnul, care apoi din nou se îndreaptă spre nelegiuire, pe drept cuvânt vor fi nimiciți. Executorul lui Iehova este pe deplin îndreptățit, ca să ucidă pe unii ca aceștia, și mânele lui sunt curate, deoarece El execută poruncile lui Iehova. Nimeni din lume nu va putea afirma cândva că baia de sânge a Armagedonului va fi barbară, nejustificată sau nedreaptă. Dimpotrivă va corespunde întru toate cerințelor dumnezeiești cu privire la sfințenia vieții omenești. Cât de necesar și important este a avertisa pe oameni, cum se accentuează de următoarele cuvinte ale lui Iehova rostite de profetul său: „Dacă cel ce va auzi sunetul trâmbiței și nu se va feri, și va veni sabia și-l va prinde, sângele lui să cadă asupra capului lui. Fiindcă a auzit sunetul trâmbiței, și nu s'a ferit, deaceea sângele lui să cadă asupra lui; dar dacă se va feri, își va scăpa viața. — Dacă se încrede în neprihănirea lui și săvârșește nelegiuirea, atunci toată neprihănirea lui se va uita, și el va muri din pricina nelegiuirii pe care a săvârșit-o.” — Ezechil 33:4, 5, 13.

¹⁷ Membrii clasei Ionadab au înțeles sunetul trâmbiței lui Dumnezeu și au auzit avertismentul, pentru aceasta au fugit la organizațiunea lui Dumnezeu și s'au asociat cu poporul lui Dumnezeu; și dacă și mai departe voiesc să se bucure de ocrotire, trebuie să rămâie acolo. În vremile acestea foarte periculoase, nimeni nu poate găsi un alt loc al siguranței, decât acela oferit de Domnul. Pentru ce se află cineva în pericol de moarte, dacă odată s'a pus de partea Domnului, dar apoi renunță la poziția, aceasta și se întoarce îndărăt la organizațiunea lui Satan? Pentru că el a învățat că numai singur Iehova poate da viață, și aceasta vrea să dea oamenilor prin Isus Christos, și el a învățat că viață nu se poate câștiga pe nici o altă cale; și după ce el a ajuns la cunoștința tuturor acestor lucruri bune, trebuie să-și dovedească aprecierea față de ele, întrucât cu credincioșie stăruiește lângă Domnul și îl servește. „Căci ucigașul trebuia să locuiască în cetatea lui de scăpare până la moartea marelui preot; și după moartea marelui preot se putea întoarce la moșia lui.” (4. Moise 35:28) Unii ca aceștia nu vin sub condițiunile legământului nou; și viața nu li se poate asigura, până ce ultimul membru a clasei preoțești nu și-a sfârșit călătoria pământească. „Moartea marelui preot” înseamnă schimbarea ultimului membru a preoției regale dela organism pământesc la cel spiritual, și aceasta va avea loc după Armagedon. Legea prevede că ucigașul, după moartea marelui preot poate să se întoarcă la moșia lui, ce dă de înțeles că clasa Ionadab, după moartea clasei preoțești depe pământ, va putea

găsi siguranță, întrucât ascultă de legile Domnului Isus Christos, a marelui Stăpânitor al pământului.

¹⁸ Christos, marele Răzbunător al sângelui și Executor, nu va cruța pe niciunul din clasa Ionadab, care umblă înafară de orânduirea, pe care Iehova a creat-o în legătură cu organizațiunea sa spre siguranța lor. Această concluziune este întărită de procedura lui Solomon, ce a lăsat să se aplice lui Șimei, care odinioară a blestemat pe împăratul David cu intenție ucigașă a aruncat cu pietre după David, ca să ucidă pe Unsul lui Dumnezeu. (2. Samuil 16:5—13) Solomon a dat în știre lui Șimei, că poate să aibă un loc de adăpost sau un sanctuar pentru viața sa înăuntrul orașului Ierusalim, dar el a trebuit să rămână în el. Șimei a găsit bună îngrijirea aceasta pentru siguranța sa și a jurat, că va rămânea înăuntrul hotarelor cetății. Mai târziu însă a călcat convențiunea sa, întrucât pentru ducerea la îndeplinire a unui scop egoist al său, a ieșit din oraș; și pentru aceasta la porunca împăratului Solomon a fost ucis pe loc. (1. Regi 2:36—46) Mai marele Solomon șade acuma pe scaunul de judecată și ține judecată peste națiuni. Unii dintre Ionadabi, poate că întocmai ca Șimei, au blestemat, au persecutat pe credincioșii preoției regale, pe unșii lui Dumnezeu, și au căutat să-i omoare. În cursul războiului mondial și după aceea servii credincioși depe pământ ai lui Iehova au fost persecutați și maltratați și de către aceia, cari de atunci au venit la cunoștința adevărului și au găsit loc de scăpare în organizațiunea lui Dumnezeu. Aceștia acuma au devenit oameni cu bun simț, adică, ei aparțin acuma clasei Ionadab. Acuma deci dacă ar îndrăzni să iasă afară din cetatea sau locul lor de scăpare, aceasta ar aduce nenorocire peste ei, și i-ar preda în mâna Executorului mare al lui Iehova. Nici unui membru a clasei Ionadab nu se permite, ca să alerge înaintea lui Iehova, bazându-se pe presupunerea că dacă cineva a primit odată adevărul, indiferent de purtarea pe care ar apuca-o după aceea, se găsește în siguranță definitivă. Ionadabii însă trebuie să păzească legea lui Dumnezeu, și să aștepte vremea sa stabilită, când vor fi pedepșiți mântuiți și când vor primi viață. Ei acuma trebuie să fie mulțumiți pentru îngrijirea pe care le-a pregătit-o pentru ocrotirea lor, și mulțumirea și aprecierea lor s'o dovedească prin aceea că fac ceea ce a poruncit Domnul.

Răscumpărare

¹⁹ Iehova a desemnat o singură cale pentru mulțumirea legii sale, și în aceasta nu se poate nimic schimba. Nimeni nu poate să facă excepție de sub aceasta condițiune a legii, din pricina poziției, influenței sau a slăbiciunii sale sau din oareșcare alt motiv. Hotărîrea referitoare a lui Dumnezeu, este exprimată de către profet, precum urmează: „Să nu primiți răscumpărare pentru viața unui ucigaș vinovat de moarte, ci să fie pedepsit cu moartea.” (4. Moise 35:31) Fără îndoială mulți au cugetat că bogăția și influența lor le va ajuta în vremea strâmtorării celei mari să-i scape și să-i scutească; este însă stabilit că vor suferi cea mai amarnică dezamăgire. „Atunci voi pune pe oameni la strâmtorare, și vor băjbăi ca niște orbi, pentru că au păcătuit împotriva Domnului; deaceea le voi vărsa sângele ca praful, carnea ca gunoiul! Nici aurul, nici argintul lor nu vor putea să-i izbăvească în ziua mâniei Domnului; ci toată țara va fi mistuită de focul geloziei Lui, căci va nimici

deodată pe toți locuitorii țării." — Zef. 1:17, 18.

²⁰ Cei întunecați, trufași și cruzi, cari își inchipue că poziția lor înaltă, destoinicia lor comercială sau vreo altă capacitate iar putea ocroti, nu vor găsi nici o îndurare la răzbunătorul sângelui. „Mămile tuturor au slăbit, și genunchii tuturor se lopesse ca apa. Se încing cu saci, și-i apucă groaza. Toate fețele sunt acoperite cu rușine, și toate capetele sunt rase. Își vor arunca argintul pe ulițe, și aurul lor le va fi o scârbă. Argintul sau aurul lor nu poate să-i scape, în ziua urgiei Domnului; nu poate nici să le sature sufletul, nici să le umple măruntaele, căci el i-a aruncat în nelegiuirea lor.” (Ezechiel 7:17—19) Singură numai sabia lui Iehova mânuită cu dreptate în Armaghedon, va mulțumi dreptatea dumnezeiască. Dumnezeu nu caută la persoană.

²¹ Cei ce au luat loc de partea Domnului, și din acest motiv se numesc Ionadabi, nu pot să se întoarcă să fie în siguranță în lume, adecă la organizațiunea lui Satan, și ei nu pot găsi o altă cale de siguranță, decât aceea, ca să corespundă întocmai legilor Domnului. Aceasta s'a preumbrit de următoarele cuvinte ale legii; „Să nu primiți răscumpărare pentru cel ce trebuie să fugă în cetatea lui de scăpare, ca să se întoarcă să locuiască în țară până la moartea preotului.” (4. Moise 35:32) Legea lui Dumnezeu nu poate fi întregită, desființată sau înlăturată; și faptul acesta clasa Ionadab trebuie să-l cunoască. Ei sunt legați de legea lui Dumnezeu și prin urmare nu au drept să se caute libertăți înafară de organizațiunea sa sau de cetatea de scăpare. Nici ei înșiși, și nici altcineva dintre rudele sau pretenții lor umani, nu poate să-i răscumpere de sub vinovăția de sânge ce împovărează lumea întreagă, care trebuie să fie răzbunată în Armaghedon. Nu există o altă cale pentru răscumpărarea binecuvântărilor vieții și dreptul la viață. Calea îndreptățiței la viață pe pământ numai după Armaghedon se va deschide, după ce sângele „țapului antitipic ca jertă de păcat pentru popor” va fi prezentat înaintea marelui tron de har în cer. Din aceasta rezultă așadar că cetatea de scăpare oferă ocrotire, pânăcând ultimul membru al preoției regale a murit și a părăsit pământul; apoi va veni la rând clasa milioanei, ca să primească darul de bunăvoie al lui Dumnezeu prin Isus Christos. — 3. Moise 16:15; Romani 6:23.

²² În legătura aceasta să observăm că stă scris: „Să nu primiți răscumpărare”, și aceasta înseamnă că oastea preoțască a organizațiunii lui Dumnezeu, nu poate să primească nici o mituire în favoarea clasei Ionadab. Pe preot zace răspunderea, ca să țină strict la legea neșchimbabilă a lui Dumnezeu; pentru aceasta pe oamenii cu bun simț trebuie să-i facă atenți asupra răspunderii lor proprie și să-i avertizeze. În sine numai ținerea poruncilor omenești sau a se îndrepta numai după măsura pe care au stabilit-o oamenii despre cece este cu dreptate, nu va fi de ajuns. Ionadabi trebuie să urmeze poruncilor lui Iehova, și să se supună orânduieii lui Dumnezeu, intrucât până la sfârșitul serviciului pământesc a preoției, va rămânea cu sinceritate în organizațiunea lui Dumnezeu și o va sprijini. Atunci Christos nu se va mai purta ca un preot jertfitor, ci ca un mare Preot, care dă viață lumii. Aceasta însă nu se poate întâmpla înainte de ziua răzbunării nu a trecut. Lucrarea preoției regale după ordinul lui Melchisedec, nu este o lucrare de restatornicire, ci o lucrare de a împărți viață aceluia, cari ascultă de El, de Isus Christos. Atunci se vor împlini aceste cuvinte ale lui Isus, a marelui Dătător de

viață: „Adevărat, adevărat vă spun, că, dacă păzește cineva cuvântul meu, în veac nu va vedea înțoarcerea.” (Ioan 8:51) „Și oricine trăiește și crede în mine, nu va muri niciodată.” — Ioan 11:26.

²³ Una din motivele indicate de Dumnezeu a Armaghedonului este: „Țara a fost spurcată de locuitorii ei, căci ei... rupeau legământul cel vecinic.” (Isaia 24:5) Pedepsele stabilite pentru violarea legământului vecinic trebuie să fie executate. „Să nu pângăriți țara unde veți fi, căci sângele celui nevinovat pângărește țara; și ispășirea sângelui vărsat în țară nu se va putea face decât prin sângele celui ce-l va vărsa. (4. Moise 35:33) Vărsarea sângelui nevinovat în mod criminal, fie prin lovitură mortală fără voie sau prin un omor precugetat, s'a spurcat țara și numai o singură cale există pentru curățirea ei. Bani, sau alt preț de răscumpărare nesăngerose, cum s'a oferit de Cain, nu va folosi nimic aceluia, care a vărsat sânge omenesc. În Armaghedon trebuie să curgă sânge literal, pentru ca spureciciunea să fie spălată, care pângărește pământul întreg. Sângele lui Christos nu răscumpără violarea legământului vecinic, numai dacă nu cumva vinovatul, care a călcat legământul acesta, se cădește adânc și practică credință în sângele vărsat al lui Christos Isus, în vreme ce se consacrează pedepplin să facă voia lui Dumnezeu, și în urmă se devotează pedepplin lui Dumnezeu și serviciului său.

²⁴ Cetatea de scăpare nu violează hotărîrea dreptății dumnezeiești. Ucigașul, care fără voie sau din greșală a vărsat sânge omenesc, înainte ce ar fi putut fugi în cetatea de scăpare, a trebuit să creadă în ea și să procedeze amăsurat acesteia. Cel ce practică acum credință în sângele vărsat al lui Isus Christos, și ca dovadă pentru credința sa se consacrează Domnului, dar nu va fi primit ca o parte a jertfei Domnului Isus Christos, găsește o cetate de scăpare în organizațiunea lui Dumnezeu, pânăce va fi sosit timpul, când sângele vărsat al lui Christos va răscumpăra păcatele acestor oameni, și apoi vor urma binecuvântările vieții. Pentru aceasta nu va înceta răspunderea ucigașului, care a ucis pe un om fără voie sau din greșală, în vreme ce petrece în cetatea de scăpare, adecă în organizațiunea lui Dumnezeu. Imprejurarea că el trebuie să rămână în cetate până la moartea marelui preot, arată că el este un fugăr, și că scăparea sa atârână dacă el rămâne la Christos Isus, Marele Preot; totuș numai sângele neprihănit a marelui Preot, care s'a vărsat pentru păcatele omenirii, spală păcatele aceluia, care a găsit scăpare în organizațiunea lui Dumnezeu. Sângele lui Christos Isus este așadar răscumpărarea pentru sângele clasei Ionadab, care va dovedi o stare potrivită a inimii și devotament față de Domnul, până va veni timpul potrivit, că să-i curățască. Ea arată prin purtarea ei că ea este în armonie cordială cu Domnul și cu totul în neînțelegere cu călcătorii legământului vecinic, și că ea nu a voit să violeze precugetat legea lui Dumnezeu.

La ce timp se referă

²⁵ Izraeliții erau poporul ales al lui Dumnezeu, și țara făgăduinței în care s'au stabilit după trecerea Iordanului, era o ilustrațiune a locuinței Domnului. Dumnezeu a pus Numele său peste Ierusalim, din care motiv acel oraș era o umbră a locuinței sale. În legea, pe care Dumnezeu a dat-o Izraeliților scurt înainte de intrarea lor în Canaan, le-a spus: „Să nu pângăriți deci țara în

care veți merge să locuiți, și în mijlocul căreia voi locui și Eu, căci Eu sunt Iehova, care locuiește în mijlocul copiilor lui Izrael." (1. Moise 35:34) Această hotărâre a legii servește la aceea, ca să arate la ce vreme se potrivește în autitip această îngrijire sau orânduire pentru o „cetate de scăpare”; și vremea aceasta este: după nașterea „copilului hărbat”, adică, după ce Isus a fost așezat pe tronul său. (Apoc. 12:5) Aceasta este așadar după 1914, când Dumnezeu a ridicat pe Tron pe marele Împărat și l-a trimis să domnească. Atunci s'a întâmplat că cetatea sfântă, Ierusalimul cel nou, adică organizațiunea lui Dumnezeu, s'a pogorit din cer. Această cetate sfântă este așadar locuința lui Iehova. (Ps. 132:13) Aceasta este vremea, când „cortul lui Dumnezeu este în mijlocul oamenilor! El va locui cu ei, și ei vor fi poporul Lui, și Dumnezeu însuș va fi cu ei." (Apoc. 21:2,3) În vremea aceasta este Dumnezeu în Templul său sfânt, reprezentat prin Judecătorul său sfințit după dreptate, Christos Isus. (Habacuc 2:20; Ioan 5:22, 27) Icoana profetică a cetății de scăpare nu se putea împlini înainte de începutul domniei lui Christos în anul 1914.

A l ț i i

²⁶ Ce să spunem însă despre aceia, cari au săvârșit un omor dar nu fără voie și nici într'alt fel; dar dela venirea Domnului Isus la Templul lui Iehova, au auzit adevărul, au luat loc pe partea Domnului și s'au asociat cu organizațiunea sa? Este fapt că ei toți la un timp erau în legătură cu organizațiunea Diavolului; deoarece ei erau sub stăpânitorii lor, pe cari i-au sprijinit mai mult sau mai puțin. Acela însă care a ajutat și a încurajat pe omoritorii și ucigașii intenționați, în măsura sprijinului și încurajării acordate s'a făcut complice la crimă de violare a legământului vecinic. Pecând Domnul a venit la Templu și a lăsat să se vestească mesajul, „Lumea este pe sfârșite; milioane ce trăescesăzăzi nu vor muri niciodată”, atunci oamenii cu bun simț, cari au auzit și au ascultat adevărul acesta, de atunci au luat loc pe partea Domnului. Ei au arătat o atenție și sprijinire iubitoare aceloră, pe care i-au cunoscut ca servii Domnului Dumnezeu, și prin aceasta și-au dovedit simpatia față de Domnul Isus Christos și urmașii Lui. La acești oameni cu inima bună se referă următorul text scriptural: „Feriece de cel ce îngrijește de cel sărac! Căci în ziua nenorocirii Domnul îl izbăvește; Domnul îl păzește și-l ține în viață. El este fericit pe pământ, și nu-l lași la bunul plac al vrăjmașilor lui.” (Ps. 41:1,2) „Săracii” amintiți aici, sunt nu numai aceia, cari duc lipsă de hrană și îmbrăcăminte, ci sunt „cei săraci cu spiritul”, cei umiliți și blânzi cu inima. Omul Isus când era pe pământ, era cel mai sărac dintre aceștia. (Matei 11:29) El a vorbit urmașilor săi credincioși: „Feriece de cei săraci în spirit, căci a lor este Împărăția cerurilor.” (Matei 5:3) Isus a fost încredințat să predice acestora, și să predice tot acestora Evanghelia, s'a poruncit membrilor lui Christos. (Luca 4:18; Isaia 61:1-3; Psalm 40:17; 72:2, 12, 13) Acesta este poporul lui Dumnezeu, care a fost ales din lume pentru Numele său, despre ce apostolul Pavel a scris cu toată autoritatea: „Ca niște întristați, și totdeauna suntem veseli; ca niște săraci, și totuș îmbogățim pe mulți; ca neavând nimie și totuș stăpânind toate lucrurile.” (2. Cor. 6:10) Aceștia sunt „săracii” căroră oamenii cu bun simț au

demonstrat bunătațe, și anume pentru că ei au crezut că aceștia reprezintă pe Domnul.

²⁷ Faptele arată că dela 1918 au fost mulți oameni buni, cari au arătat atenție și simpatie martorilor lui Iehova, și le-au dovedit ajutor și mângăiere. Către aceia; cari în bunătațea inimii lor au arătat bunăvoință și atenție poporului uns al lui Dumnezeu, vorbește astfel: Domnul te va păzi, și te va ține în viață, și vei fi fericit pe pământ.

²⁸ Aceasta corespunde întocmai cu sentința vestită de Isus. Christos Isus șade acuma în Templu la judecată, însoțit și servit de un alai de îngeri sfinți, și națiunile sunt adunate înaintea Lui; și acesta este timpul, când desparte pe oameni unii de alții, „precum desparte păstorul oile de capre”. (Matei 25:31, 32) Acești oameni cu bun simț adică clasa Ionadab, sunt oi din alte staulu, pe cari Isus i-a amintit când a zis: „Mai am și alte oi, cari nu sunt din staulul acesta; și pe acelea trebuie să le aduc. Ele vor asculta de glasul meu, și va fi una turmă și un Păstor.” (Ioan 10:16) Christos Isus execută acuma lucrarea de despărțire a unora de către alții, și în prezent se aduc alle oi dintr'o altă turmă în curtea sau în staulul organizațiunei sale. Ei s'au expus pe partea Domnului și la porunca lui Iehova au fost făcuți cunoscuți. Ei se declară că sunt una cu organizațiunea lui Dumnezeu, și au găsit refugiu în cetatea Lui. Acelora, cari în feiul acesta au luat loc pe partea Domnului și l-au servit cu credincioșie, rămân în organizațiunea sa și dovedesc îndurare față de unșii săi, deoarece ei sunt unșii Lui, încurând le va spune Isus; „Veniți binecuvântați Ta-tălui meu de moșteniți Împărăția, care v'a fost pregătită dela întemeierea lumii”. Și aceștia vor intra în viața vecinică. Aceasta va fi partea lor, după ce ziua răzbunării lui Dumnezeu va fi trecută, și pacea și binecuvântările vor fi statornice.

Poatecă cruțați

²⁹ Cel ce a luat loc pe partea lui Iehova, trebuie să rămână în organizațiunea sa de sub Christos, dacă vrea să trăiască. Dela regula aceasta nu există abatere. Dacă cineva, care acuma se află în Templu, ar ieși de acolo, va muri din pricina neascultării sale. (Faptele 3:23) Cetatea de scăpare nu a fost prevăzută pentru unșii lui Dumnezeu, ci a ilustrat sau a preumbril îngrijirea îndurată și iubitoare a lui Iehova, pe care a pregătit-o pe seama aceloră, cari vor veni la Domnul după alegerea și ungerea clasei Templului. În profeție stă scris: „Veniți-vă în sine, da, veniți-vă în sine, poporule nedorit!” (Zef. 2:1; trad. Nițulescu) Națiunea sfântă a lui Dumnezeu, adică unșii lui Iehova, nu sunt doriți în lume; și clasa Ionadab, care încă s'a suit în carul lui Christos, adică s'a asociat la organizațiunea sa, asemenea nu este dorită în lume. Astfel cuvintele profetice citate mai pe urmă privesc pe toți aceia, cari au dat de înțeles că ei au luat loc pe partea Domnului. Apoi tuturor acestora li se spune că trebuie să caute umilința și dreptatea, înainte ce mânia lui Iehova s'a descărcat în Armaghedon: „Căutați pe Iehova toți săracii pământului, voi căți împliniți legea sa! Căutați dreptatea, căutați umilința! Poate veți rămânea ascunși în ziua mâniei lui Iehova.” (Zef. 2:3) Să observăm că textul acesta scriptural sună: „Voi căți împliniți legea sa”. Legea (judecata) amintită aici este judecata sau sentința lui Iehova, adică hotărârea sa judecătorească, și aceasta este expresiunea hotărârii sale. Clasa unsă a Templului, a procedat amăsurat hotărârii

sau judecății exprese a lui Dumnezeu. Clasa Ionadab asemenea a procedat amăsurat intențiunii sau judecății Domnului, întrucât a luat loc pe partea lui Iehova și s'a asociat cu organizațiunea sa sau s'a urecat în carul Lui. Toți aceștia trebuie să fie umiliți, adică primitori de învățatură, și pentru aceasta trebuie să studieze Cuvântul lui Dumnezeu, deoarece aceasta este hrana pregătită pentru dânșii. Ei toți trebuie să caute dreptatea, adică ei trebuie să corespundă cu sânguină legilor lui Dumnezeu, cari întru tot sunt drepte. Toți aceia, cari doresc să fie trecuți peste strămtorarea cea mare a Armaghedonului, trebuie să fie ascunși de Iehova, căci dealtfel nu ar putea rămânea cruțați în nenorocirea cea mare ce se va abate peste lume. Aceasta înseamnă deci că toți cei din organizațiunea lui Iehova, atât cei unși, cât și cei ce sunt în legătură cu organizațiunea sa, acum trebuie să studieze cu sânguină, ca ei înșiși să se prezinte înaintea lui Dumnezeu ca neprihăniți, ca lucrători, cari nu trebuie să se rușineze. (2. Tim. 2:15) Dumnezeu a pregătit un belșug de mâncări spirituale pentru dânșii, și spre binele lor trebuie să se nutrească din ele.

Instrucțiune

³⁰ Icoana profetică despre cetatea de scăpare a fost însemnată mai dinainte în Scriptură spre instruirea și încurajarea rămășiței, pentruca credincioșii să poată vedea și înțelege voia lui Dumnezeu cu privire la ei, să fie asigurați de aceea că ei sunt pe partea dreaptă și pentruca nădejdea lor să fie mai vie. (Romani 15:1) Dumnezeu a spus Izraeliților în câmpia Moabului despre cetățile de scăpare: „Iată poruncile de drept pentru voi, și pentru urmașii voștri, în toate locurile în cari veți locui.” (4. Moise 35:29) Natural, aceasta înseamnă că ei trebuie să țină înaintea ochilor lor legea lui Dumnezeu, și pentru aceasta și trebuie să cerceteze în ea. Ziua sau timpul judecății Casei lui Dumnezeu, precum și a naștinerii a sosit, și la judecata aceasta ia parte și rămășița întru vestirea „judecăților scrise”. (Ps. 119:9) Din aceasta rezultă că însăși rămășița trebuie să fie instruită despre judecățile lui Dumnezeu, ba chiar și pe alții trebuie să-i încunoștințeze ce este voia lui Dumnezeu cu privire la dânșii. Pentru aceasta este de lipsă, ca neconținut să guste din adevăr, pe care Dumnezeu li-l întinde. Rămășița unsă face parte din preoție; și legea lui Dumnezeu a prelinș, ca preotul să dea învățatură poporului despre legea lui Iehova. (Mal. 2:7) Pentru aceasta zace asupra rămășiței, adică martorii lui Iehova, obligațiunea, ca să studieze și să câștige cunoștință, ba chiar să instruiască și pe clasa Ionadab și de a-i da mână de ajutor să înțeleagă adevărul. Clasei preoțești s'a impus obligațiunea de a lămuri pe aceia, cari au fost invitați acum să se suie în car și aceasta o și fac. Clasa Ionadab din partea ei este obligată, ca ea însăși să studieze din Cuvântul lui Dumnezeu; deoarece ei trebuie să caute umilință și dreptate și mai departe, adică a rămânea primitori de învățatură și să fie învățați; și ei trebuie să continue a căuta dreptatea, adică a cunoaște căile lui Dumnezeu și a umbla pe ele. Aceste sunt condițiunile, cărora trebuie să corespundă înainte de primirea scutului dumnezeesc în timpul strămtorării celei mari. Pentru aceasta trebuie ei să se conformeze acestor cerinți, că de altfel nu ar li riscuși în ziua Armaghedonului

³¹ Numele „Martorii lui Iehova” se referă indeosebi la unșii lui Dumnezeu, pe care i-a scos din lume și i-a făcut martorii săi, și numai singurii aceștia poartă nu-

mele nou. Clasa Ionadab „aude” mesajul adevărului, și este obligată să vorbească către aceia, cari sunt în cercul auzului sau: „Vino! și cine aude să zică; Vino! Și cel care-l este sete, să vină; cine vrea să ia apa vieții în dar!” (Apoc. 22:17) Cei ce fac parte din clasa Ionadab, trebuie să umble în tovărășia acelor, cari aparțin oastei lui Iehu antitipic, adică unșilor, și să vestească solia Impărației, cu toatăcă ei nu sunt martorii unși ai lui Iehova. S'a ivit întrebarea — și „Vestitorul” a fost invitat, ca să dea răspuns — : Poate un Ionadab să fie numit de un membru a comitetului de servicii sau să fie numit să conducă adunările de studiu?

³² Să avem în vedere că clasei preoțești s'a dat obligațiunea, ca să conducă poporul, să-i citească legea și să i-o explice. (Mal. 2:7) Acolo deci, unde se află o grupă de martori ai lui Iehova, adică de unși, conducătorul studiilor să se pună dintre unși; și totașa și comitetul de servicii să se compună din unși. Dacă însă o grupă constă numai din Ionadabi, și nu este de față nici un uns, atunci este potrivit ca un Ionadab să preia conducerea unei adunări de studiu. Să observăm că Iehu a invitat pe Ionadab: „Vino cu mine și vei vedea zelul meu pentru Iehova!” (2. Regi 10:16) Ionadab era de față (cu Iehu) să studieze și nu ca el să învețe pe alții. El a văzut iubirea înflăcărată devotamentului și zelul arzător al lui Iehu față de cauza lui Iehova; și din aceasta a învățat că și el trebuie să-și dovedească zelul față de Domnul, adică trebuie să servească Dumnezeului Iehova; deoarece este numai cu dreptate și ușor a-i servi și nu numai să primească binecuvântările sale în mod egoist din mâinile Lui. Organizațiunea oficială a lui Iehova de pe pământ constă din rămășița sa unsă; și Ionadabi, cari umblă cu cei unși trebuie să fie învățați, dar nu ca ei înșiși să fie conducători. Întrucât cum se vede aceasta este orânduirea lui Dumnezeu, toți să se țină de aceasta cu plăcere.

³³ Poate un Ionadab să voteze la alegerea unui comitet de servicii? Răspunsul este: Nu. Anume întrucât comitetul de servicii și conducătorii adunărilor de studiu trebuie să fie membrii grupei unse, numai unșii să ia parte la alegere.

³⁴ Un Ionadab poate să se consacreze Domnului și să se lase botezat? Răspuns: Cu totul sigur este potrivit, ca un Ionadab să se consacreze, să facă voia lui Dumnezeu. Nimenea nu va primi vre-odată viață fără să facă lucrul acesta. Botezul sau cufundarea în apă este numai un simbol, care dă de înțeles că unul s'a consacrat lui Dumnezeu, să facă voia sa; și pentru aceasta nu este lucru nepotrivit un botez. Cine venit la cunoscința adevărului, să se bucure de poziția, pe care i-a indicat-o Domnul, ori ce să fie poziția aceasta. Dacă Domnul îi dă o însărcinare, să fie fericit că poate servi în poziția primită; și toți să concuiească în pace și armonie.

Metod de studiu

³⁵ Timpul a sosit pentru instruirea clasei Ionadab sau „Milioanele”, ceea ce dă de înțeles una și aceeași. În acest scop se propune aici următorul metod de învățământ care se pare că este în armonie cu voia Domnului: Unde Ionadabi și rămășița se adună laolaltă, se poate folosi un aparat vorbitor pentru înțelegerea unei vorbiri, și în cursul acestei vorbiri să nu fie nimeni pe catedră. După expirarea plăcii vorbitoare, atunci un uns, care mai înainte

a fost ales de conducător al adunării să se suie pe catedră și să conducă un studiu despre același obiect, care s'a tratat în vorbirea de pe placă vorbitoare. De pildă subiectul plăcii vorbitoare este „Cine este Iehova?” Conducătorul a pregătit dinainte întrebări pentru același subiect, împreună cu textele scripturale cu precădere, și răspunsurile scripturale la întrebări. Aceste întrebări pot să fie citite, și oricare uns din grupă poate fi invitat să dea răspunsul; ba poate răspunsul să se dea din literatura tipărită, sau în armonie cu ea poate să se dea chiar de către conducător. Întrebări pot să fie puse și de către Ionadab sau de ori care altcineva de față, și întrebările acestea să rămână totdeauna în cadrele subiectului explicat în acel moment. În modul acesta ora poate să fie folosită foarte folositor, presupunând că adunarea este ținută într'o sală sau în locuința cuiva care este interesat în Cuvântul lui Dumnezeu. Astfel de studii actual sunt foarte necesare, și în special folositoare clasei Ionadab, ca să cunoască care este voia lui Dumnezeu cu privire la dânșii.

³⁶ Toți aceia cari iubesc pe Domnul Dumnezeu și pe Domnul Isus Christos, să-și dea străduința să servească Domnului și să vestească Impărăția sa. Acesta este timpul când trebuie să se facă lucrarea de mărturie. Să avem totdeauna în vedere că dușmanul este decis neînduplecat, ca să nimicească pe organizațiunea lui Dumnezeu de pe pământ; și scut dumnezeesc nu vor avea decât numai cei credincioși. Deci toți cei din organizațiunea lui Dumnezeu să locuiască împreună și să se poarte în pace și înțelegere. Toate discuțiile și neînțelegerile să fie înlăturate. Cel ce caută greșeli, murmură și se ceartă, va fi osândit de Domnul. (Iuda 15—21). Toți membrii clasei Templului trebuie să fie în armonie și bună înțelegere cu Christos și ei întreolaltă, și așa să locuiască în pace laolaltă. Oricine care afirmă că face parte din clasa Templului, dar cauzează certuri și turburări, prin aceasta dovedește că el nu se află în Templu. Organizațiunea unsă a lui Dumnezeu este reprezentată prin „Sion”. Indicațiunea „Ierusalim” se referă la organizațiunea lui Dumnezeu în general, și la organizațiunea aceasta s'a alăturat clasa Ionadab. Marele Judecător, Isus Christos, Fiul iubit al lui Dumnezeu, își execută acuma judecata și desparte pe oameni unii de alții, întrucât aduce pe partea sa pe aceia, cari iubesc dreptatea și pe Dumnezeu. În special clasa preoțească trebuie să preia conducerea în pace și unitate și într'o procedură unanimă. Toți aceia, cari o însoțesc, trebuie să aibă pace întreolaltă și să servească Domnului cu credincioșie. „Căci acolo sunt așezate scaunele de judecată, scaunele casei lui David. Rugați-vă pentru pacea Ierusalimului, să prospere cei ce te iubesc. Pace fie în lăuntrul zidurilor tale, prosperitate în palaturile tale. Pentru frații și amicii mei voi zice: Pace fie. Pentru casa lui Iehova, Dumnezeuul nostru, voi căuta fericirea ta.” — Psalm 122:5—9.

Întrebări pentru studiu

1. Cui întoarce Iehova bunătatea sa și când?
- 2—4. Explică pentru ce unii, cari au violat legământul vecinic fug în „cetatea de scăpare” și pot să găsească acolo siguranță, pânăcând alții nu. Cum se va executa o astfel de fugă? Ce obligațiune în legătură cu aceasta au acuma martorii lui Iehova?

5. 6. Descrie procedura la venirea unui ucigaș în cetatea de scăpare. Aplică icoana aceasta profetică.
7. Aplică Proverbe 24:11, 12 și 14:25.
8. Compară 5. Moise 19:3 cu Isaia 62:10: „La cine se îndreaptă fiecare din aceste texte, și cum pregătesc respectivii calea, amăsurat îndrumării date aici?”
9. Cum a fost preumbrită lucrarea actuală a martorilor lui Iehova în legătură cu a zecea plagă de peste Egipt?
- 10—13. Explică îngrijirea și hotărîrea că fugarul, care s'a refugiat în cetate „trebuie să rămână acolo pânăce a stat înaintea adunării să fie judecat, până la moarța marelui preot.”
- 11—17. Arată că îngrijirea descrisă în 4. Moise 35:26, 27 găsește o împlinire antipică în prezent. Compară aceasta (împreună cu hotărîrea de judecată din versul 28) cu regula descrisă în Ezechiel 18:21, 26 și 33:4, 5, 13.
18. Ce aplicare găsește în prezent procedura lui Solomon cu Șimei?
19. 20. Explică înțelesul și scopul hotărîrii însemnate în 4. Moise 35:31, și, comparat cu alte declarații scripturale, cum se va isprăvi aceasta la oamenii din pozițiile înalte și de mare influențe în lume.
21. 22. Cu referire la 4. Moise 35:32: ce sfat se cuprinde în acest text? și cui sună și pentru ce?
23. 24. Pentru ce este de lipsă Armageddonul? Care este deci scopul „cetății de scăpare”, și a face de cunoscut îngrijirea aceasta?
25. Arată cu texte scripturale, când își găsește așezământul acesta de cetate de scăpare o împlinire antipică.
- 26—28. Dovedește cu texte scripturale, cine este „săracu” amintit în Psalm 41:1. Cine este acela, care „ia samă la cei săraci”? și pentru ce este el „fericit”? Cum se împlinește cuvântul acesta al Scripturii, împreună cu versul 2? Arată armonia lui cu împlinirea pildei despre oi și capre, precum și cu cuvintele lui Isus în Ioan 10:16.
29. Cine este „națiunea” amintită în Zefania 2:1? Cui este nedorită și pentru ce? Explică încurajarea dată în Zefania 2:3.
30. Pentru cine și în ce scop s'a însemnat icoana profetică despre „cetatea de scăpare”? În ce constă datoria și privilegiul în timpul prezent, exprimat în 4. Moise 35:29, Psalm 149:9 și Malachi 2:7?
- 31—33. Explică cu declarații scripturale relația „martorilor lui Iehova” față de „clasa Ionadab” în legătură cu adunările de studiu, alegerea unui comitet de servicii precum și la vestirea Impărăției.
34. Un Ionadab poate să se consacre și să se și boteze, și pentru ce?
35. Ce metod este a se recomanda pentru instruirea clasei Ionadab?
36. Ce este acuma privilegiul, răspunderea și obligațiunea fiecăruia, care iubește pe Domnul Dumnezeu și pe Domnul Isus Christos. Pentru ce este actual atât de neapărat de lipsă, ca să dea omul atenție îngrijită acestor lucruri, și să se devoteze lor cu zel?

(W. T. din 15 August 1934).